

De Avonturen van Anselm Lanterlu

DE GEOMETRICON

Jean-Pierre Petit

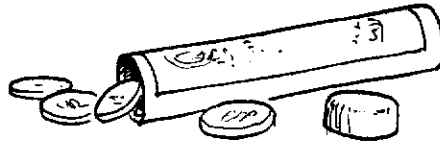

LET OP

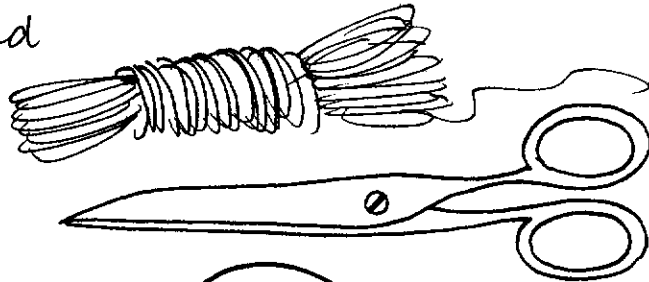
Dit is geen handleiding en ook geen cursus.
Het is simpelweg het verhaal van Anselm Lanterlu en
een van zijn reizen in het land van de geometrie.

Bij voorkeur lezen met:

* Allereerst asperine

* Vervolgens draad

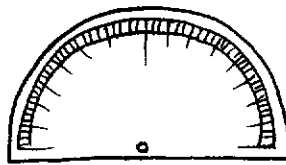

* Een schaar

* Plakband

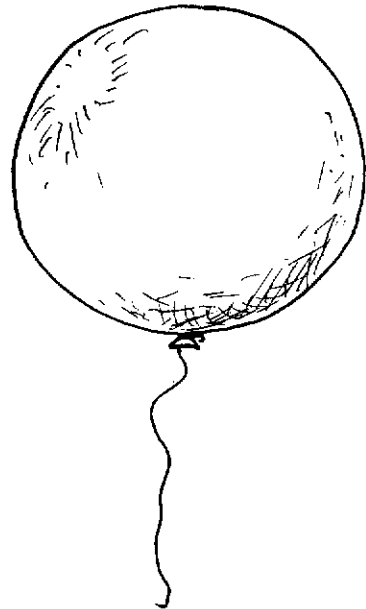

* Een gradenboog

* En een leuke ballon,

mooi rond...

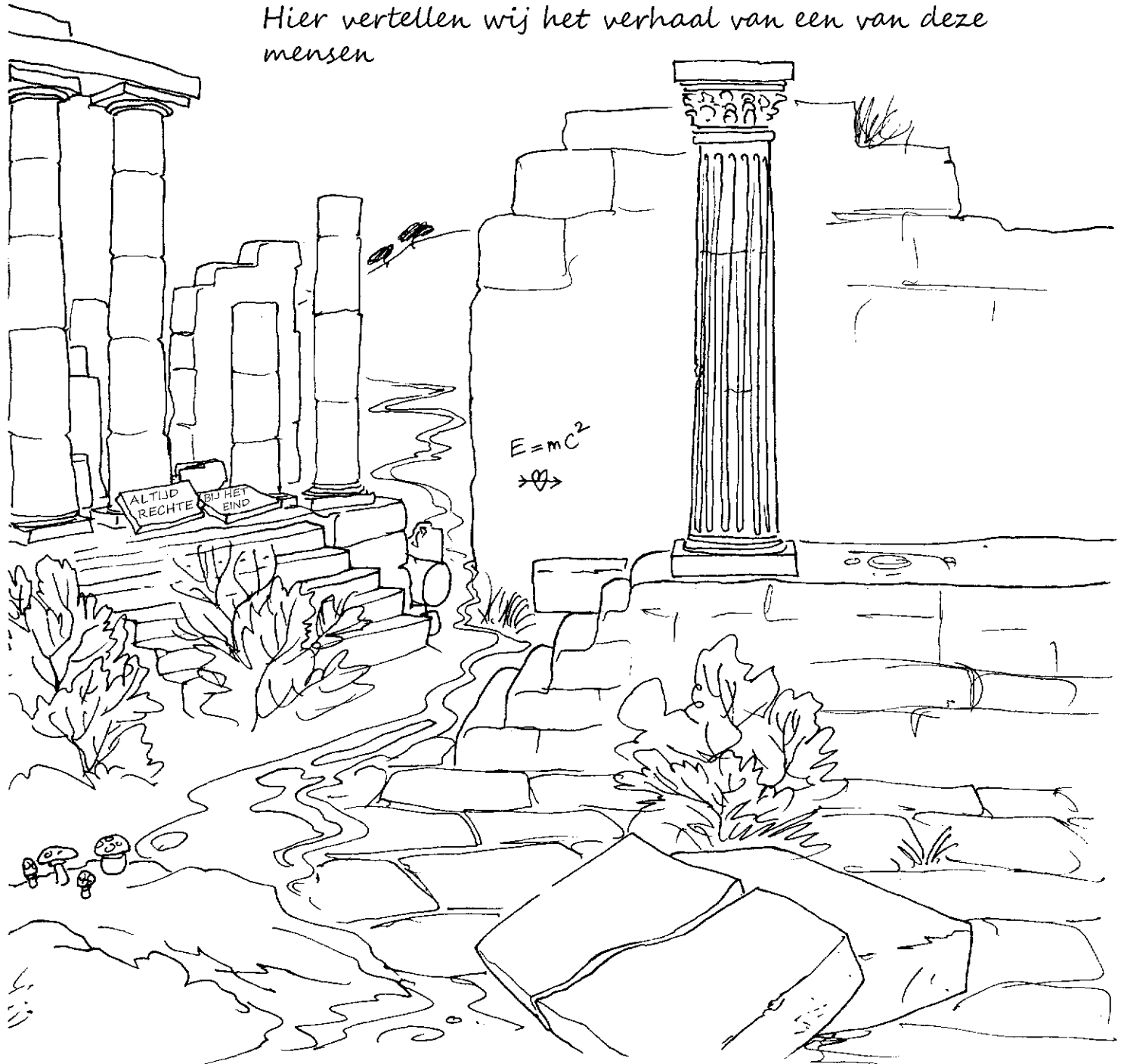

Het bedrijf Euclides & co werd opgericht in Alexandrië in de derde eeuw voor Christus. De zaak maakte een bloeiperiode door van tweëntwintighonderd jaar. De producten werden gewaardeerd en de klanten waren trouw en tevreden.

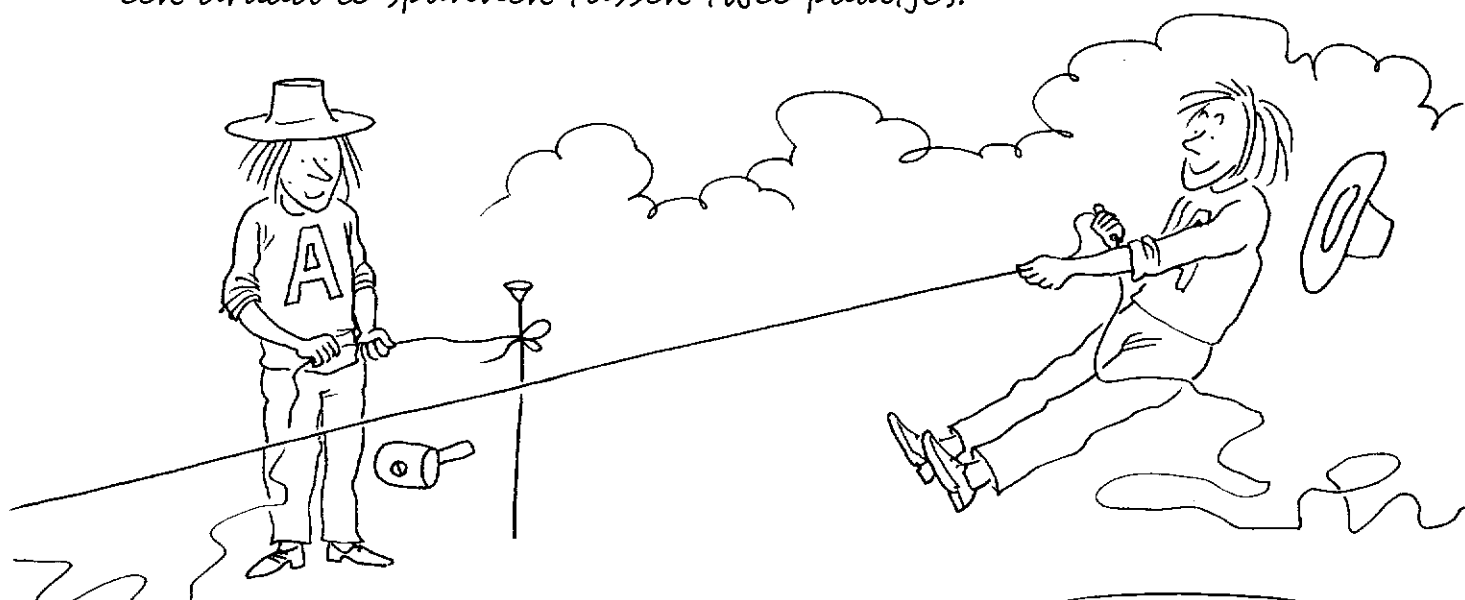

Maar, beetje bij beetje, veranderden de smaken van de klanten. Sommige mensen, die het merk vroeger altijd trouw waren geweest, begonnen zich na verschillende experimenten af te vragen: "Euclides, is het wel waar, overal en voor iedereen, dat dit de waarheid is?"

Hier vertellen wij het verhaal van een van deze mensen

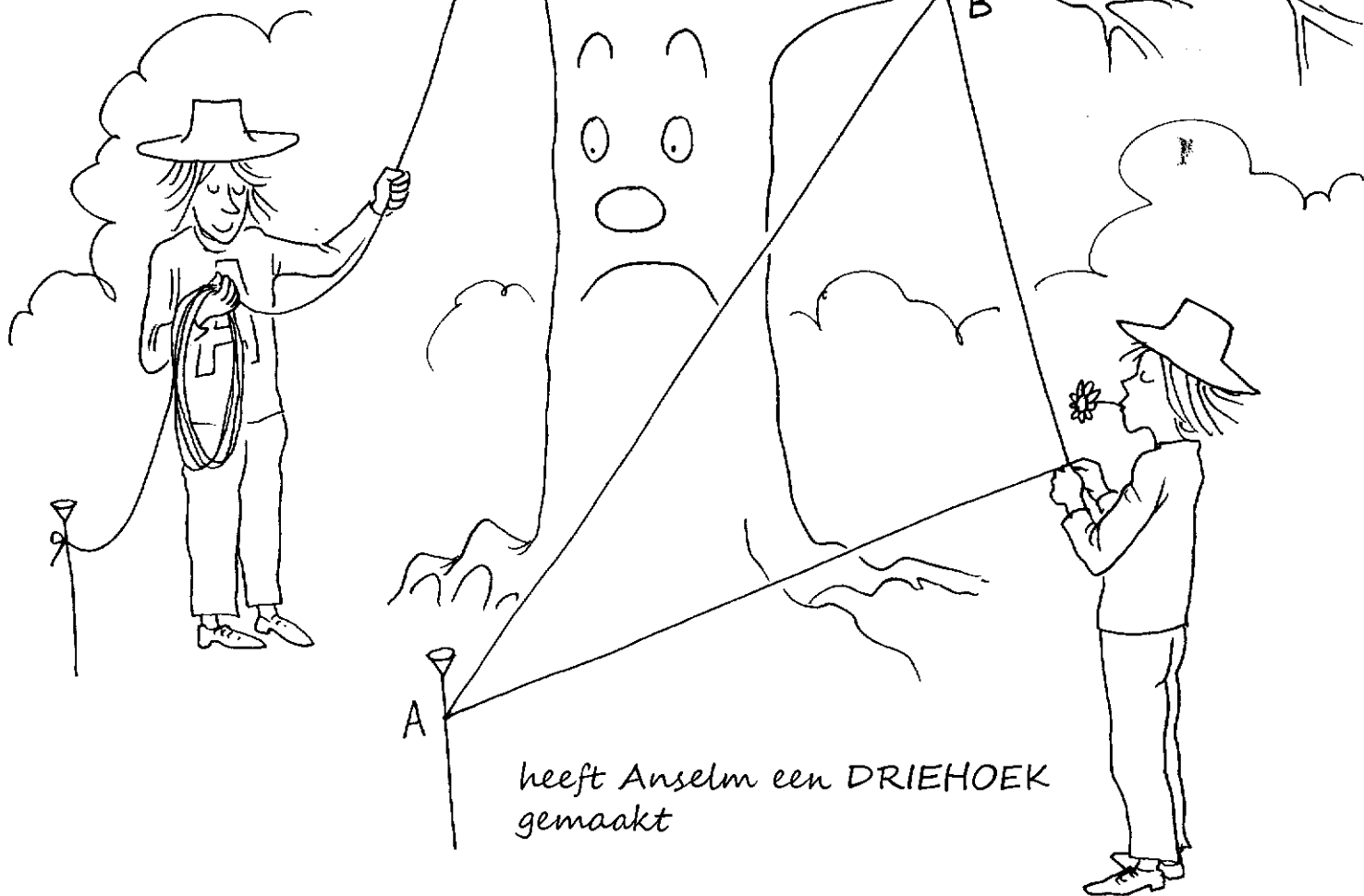
PROLOOG: Op een dag besluit Anselm Lanterlu een draad te spannen tussen twee paaltjes:

In geleerde taal noemen we dit een **GEODEET**

Met drie gespannen draden,
dat wil zeggen: met drie GEODETEN,

heeft Anselm een DRIEHOEK
gemaakt

Door zijn gradenboog op elke hoek van de DRIEHOEK
te plaatsen, meet hij de hoeken A, B en C en berekent
hij hun som

Volgens de uitstekende
theorie van het bedrijf
Euclides & co moet de
som 180° zijn.

Mooi zo...

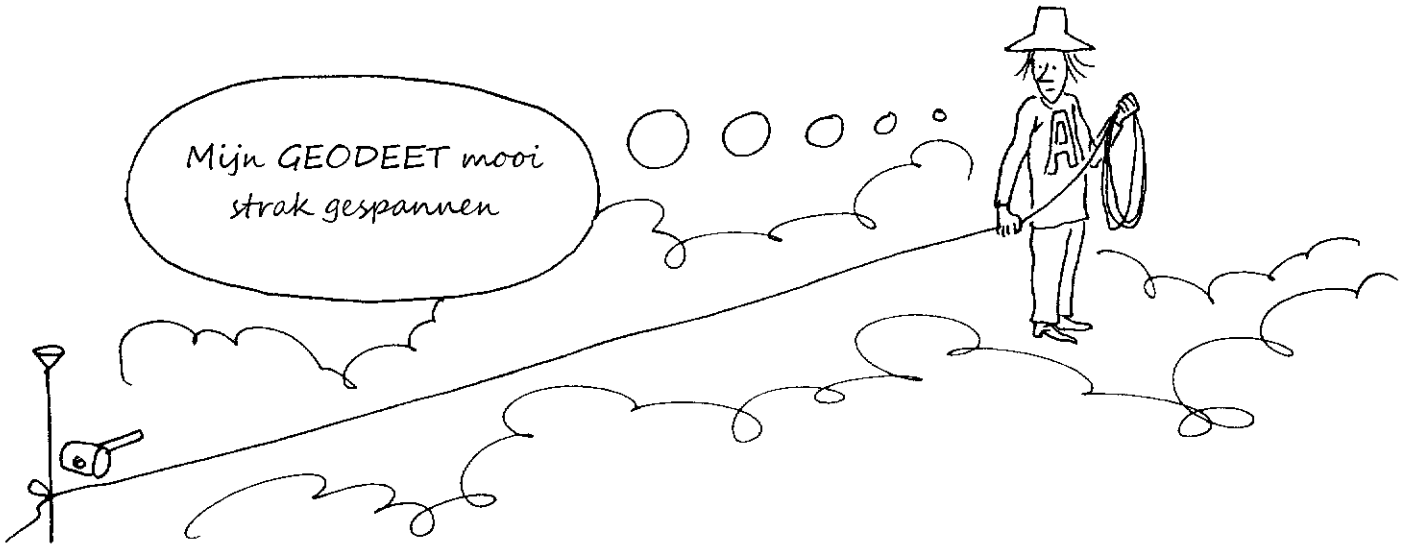
$$\angle A + \angle B + \angle C = 180^\circ \text{ Euklides}$$

De wereld waarin Anselm leeft is ongelooflijk bewolkt.
Je kunt er geen hand voor ogen zien.

Hoe zou het ver weg zijn?
Wat verbergt deze mist?
Een GEODEET is een RECHTE LIJN.
En als ik RECHT VOORUIT loop,
zo VER mogelijk als ik deze ruimte
onderzoek, wat zal ik dan zien?

Mijn GEODEET mooi
strak gespannen

Anselm loopt een lange,
heel lange tijd...

Achter hem wikkelt zijn draad zich af,
zo goed gespannen dat hij zich niks
aantrekt van de mist waarin hij loopt:
Hij maakt een perfecte GEODEET

Maar, ik weet niet of het je is opgevallen,
er zijn dagen dat alles misloopt.

Nee maar!

maar...
dat is mijn
paaltje!

Anselm, die nog genoeg draad
heeft, besluit de waarheid te
achterhalen.

Onverstoord gaat hij door met
zijn gespannen draad, RECHT
VOORUIT, vol nieuwgierigheid

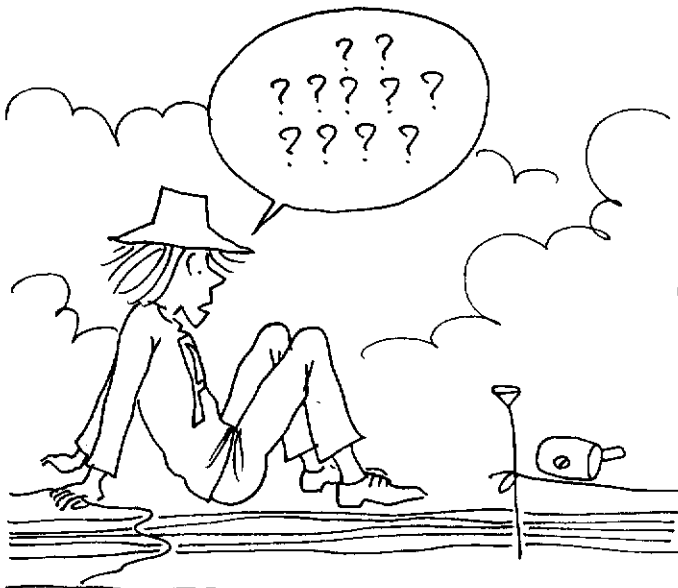

Helaas...

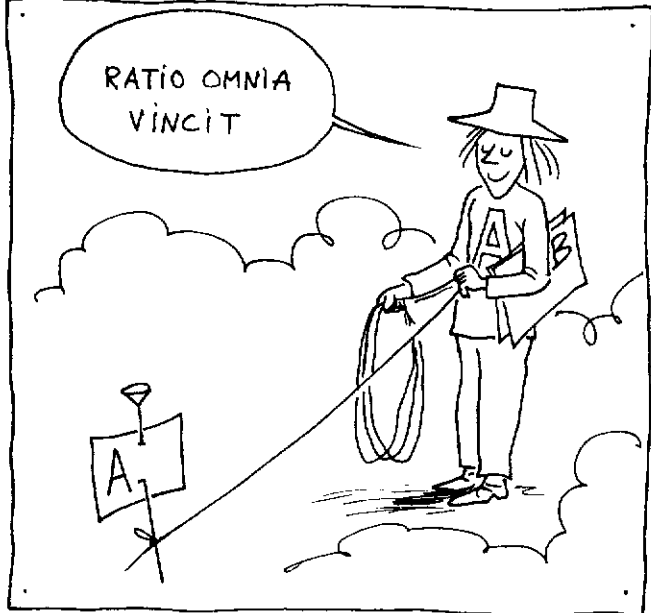
Maar dit is
weer mijn
paaltje!

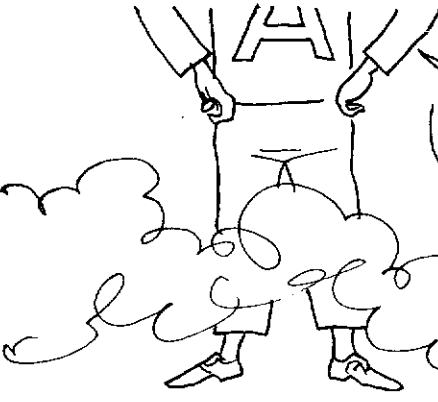
Anselms RECHTE LIJN
sluit op zichzelf aan!

Laten we die Euclidestheorie eens proberen. Ik ga drie GEODETEN maken met dezelfde lengte. Dan krijg ik een DRIEHOEK, waarbij de drie hoeken allemaal 60° moeten zijn en hun som zal 180° zijn.
Dat staat op dit papier.

Toch, als ik mijn lineaal mooi PLAT leg, kan ik controleren dat mijn lijnen wel goed RECHT zijn.

Hallo, Euclides & co?
Zeg, ik heb een probleem
met uw materiaal

Momentje, ik verbind u door met
de technische dienst

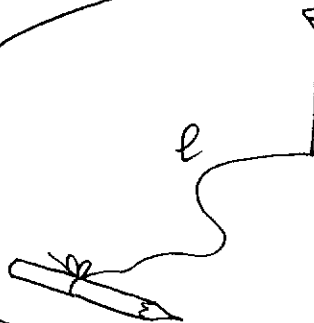
Problemen met onze driehoeken?
Wat vreemd. Waarom probeert u onze cirkels niet?
Daar zijn onze klanten erg tevreden mee.

...Een cirkel is toch het totaal van punten
op afstand l vanaf een vast punt.

En u zegt: omtrek $2\pi l$. oppervlakte πl^2
Staat genoteerd

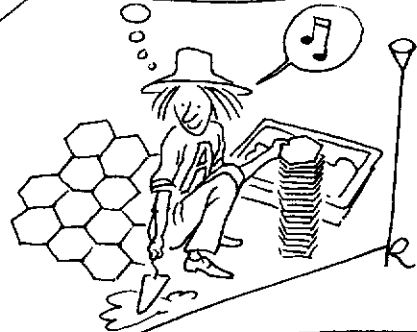
Tot uw
Dienst

Om een **OPPERVLAKTE** te meten, gebruik je de Euclidestegels. Voor de omtrek is Euclidesafrastering het beste product op de markt. De tevredenheid van onze klanten in onze beste reclame.

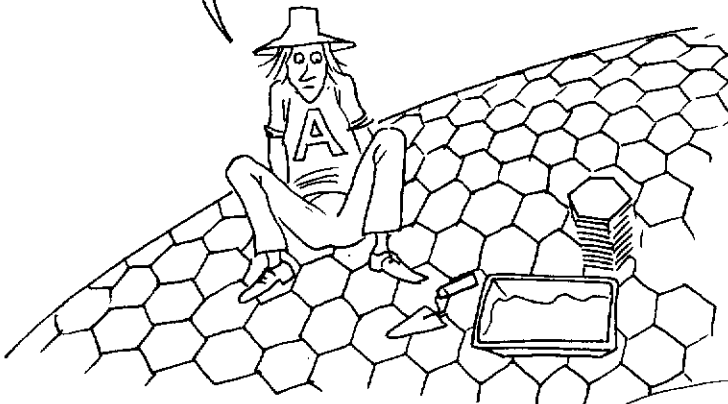

Oppervlak: πl^2

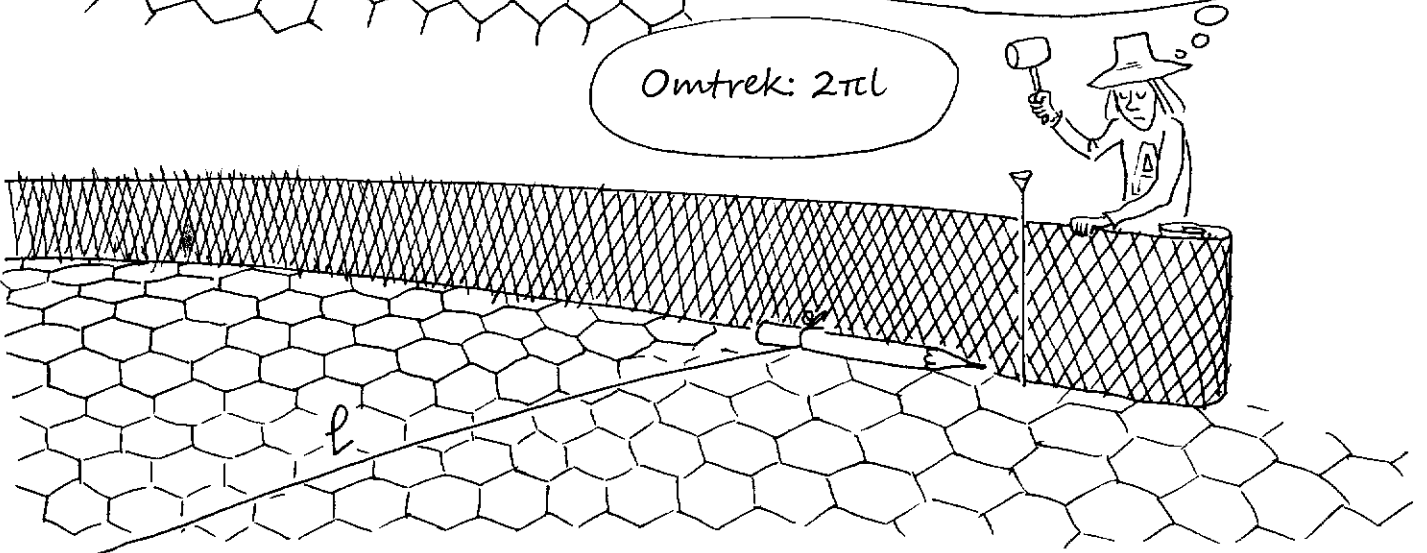
Dat begint goed,
Ik heb tegels over!

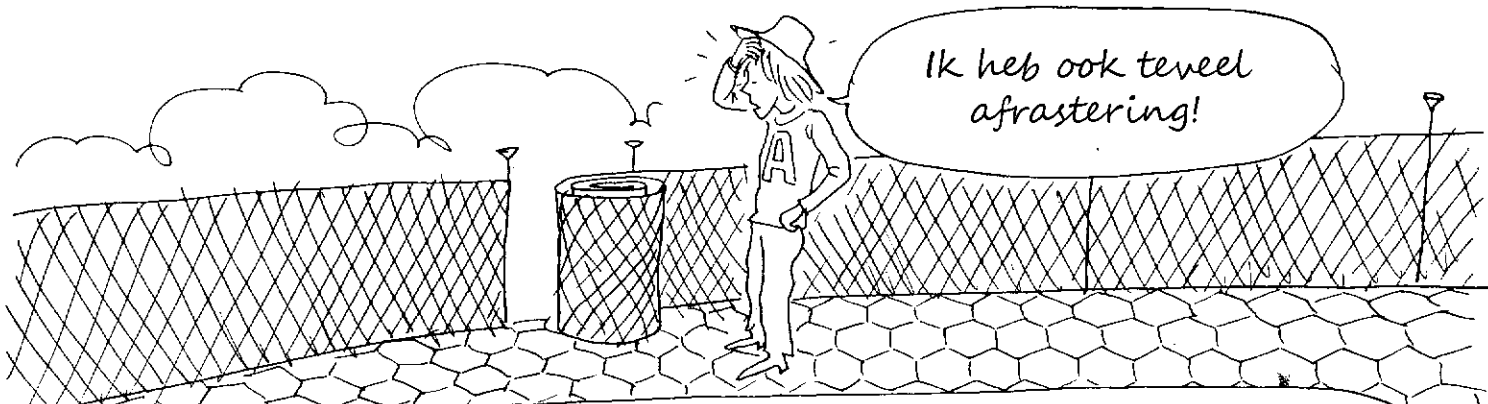
't IS hier al regelmaat
en rust, schoonheid,
weelde, zinnelust

Ik zal de omtrek meten
met behulp van
de afrastering

Omtrek: $2\pi l$

Ik heb ook teveel
afrastering!

Hallo, Euclides & Co? Ja, ik ben het weer!
Ik heb grote hoeveelheden over van uw tegels EN
afrastering. π^2 en 2π ...alles wat u hebt
voorgesteld klopt niet!

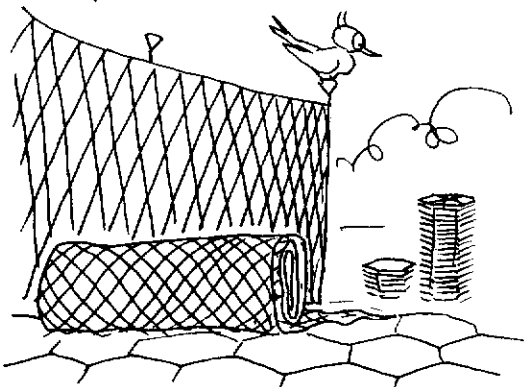

Schreeuw niet zo tegen me,
meneer. Ik ben maar de secreta-
resse. Ik verbind u door met de
technische dienst

Nee, nee, de tegels zijn goed op elkaar
aangesloten, mijn straal in mooi recht en
mijn afrastering is precies langs de CIRKEL
geplaatst!

Meneer, geloof me, dit is de eerste keer
dat dit zo uitpakt. Probeer het nog eens
en wees gerust, u weet dat onze
theorieën gegarandeerd zijn.

Anselm zet zijn onderzoek voort door de
straal te vergroten van elke nieuwe cirkel.
Maar de fouten worden er alleen maar
groter op.

Nee maar, nu heb ik meer dan 36% afrastering te veel! En 19% tegels over! en de cirkel die ik maak is zo te zien...een RECHTE LIJN!

Droom ik of wat?

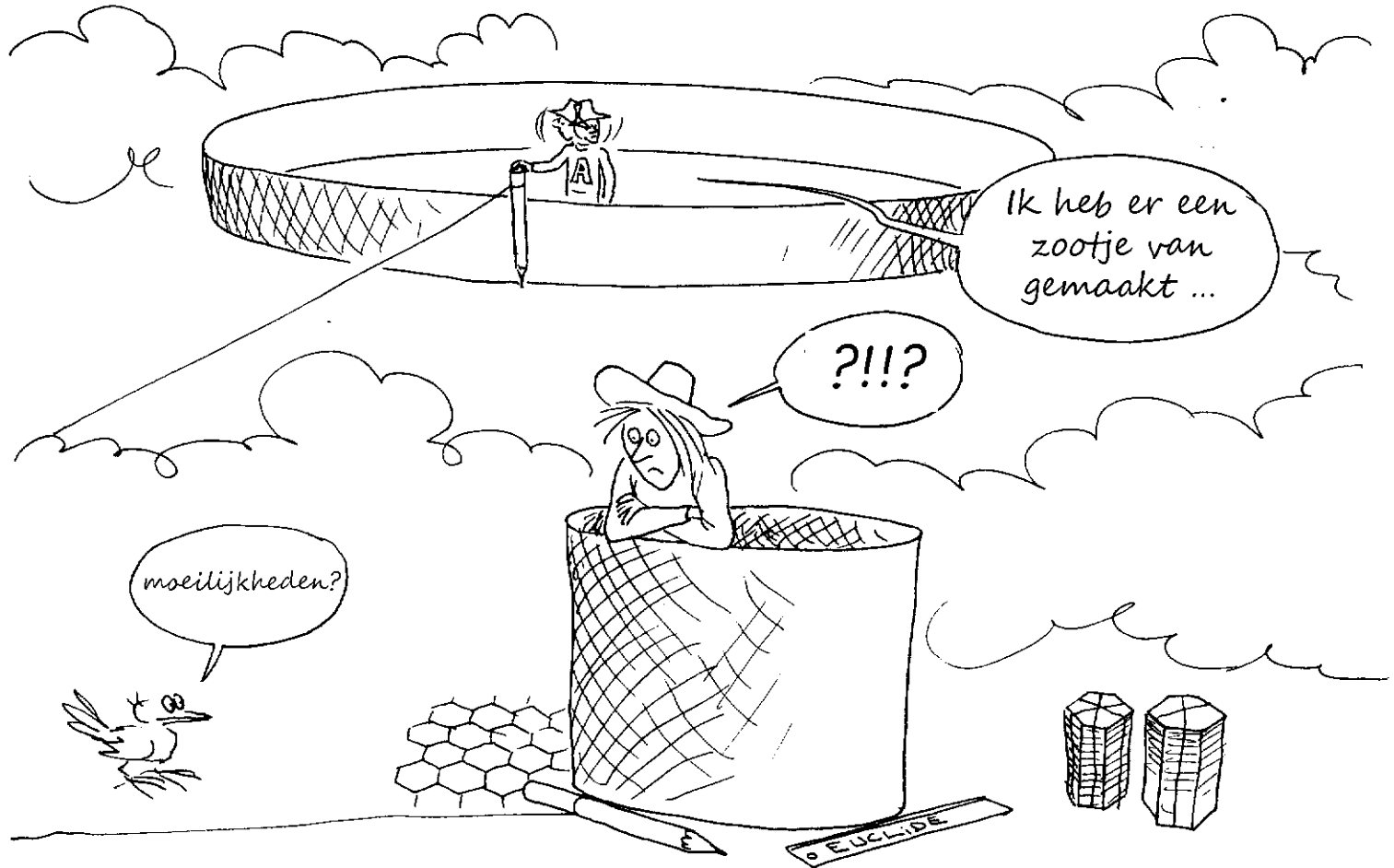
Zo te zien is deze lineaal toch goed RECHT!

Anselm maakt straal l nog groter, en deze keer...

De kromming van mijn cirkel gaat nu de andere kant op

En nu, als ik l GROTER maak, wordt mijn omtrek KLEINER, het moet niet gekker worden!

Na de laatste betegeling:

WAT IS ER GEBEURD?

Voor wat opheldering, laten we de wolken verdrijven:

Anselm beseft ineens dat hij zich op een bol bevindt
waarop hij de regels van de VLAKE GEOMETRIE heeft
toegepast

Maar hoe heeft Anselm RECHTE LIJNEN op een bol gemaakt?

Dat kan toch niet

Dat moet een val zijn

Beste vriend, wat verstaat u onder een rechte lijn? Als het de kortste weg tussen twee punten is, dan zijn er wel degelijk RECHTE LIJNEN op een bol.

Het concept geodeet (lijn van de kortste weg) geldt niet alleen voor een VLAK

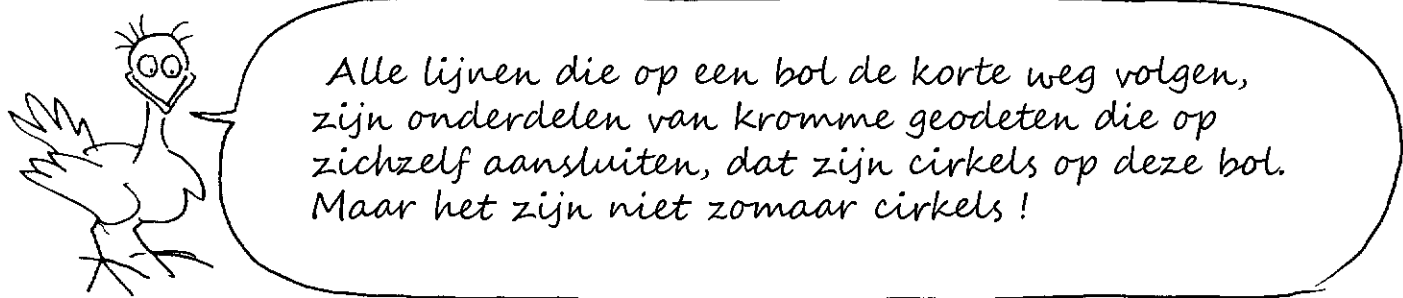
trek een elastiek tussen twee punten op een bol

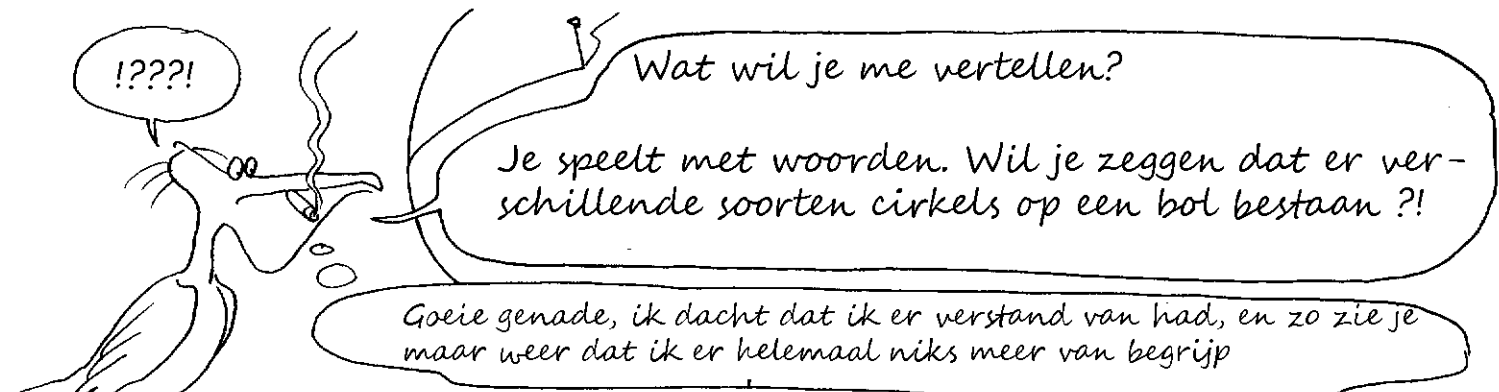
en... los!

U heeft nu een GEODEET gemaakt

Goed, elke keer dat Lanterlu
een geodeet maakte, sloot deze op zichzelf aan. Betekent dat dat
geodeten op een bol gewoon cirkels zijn?

!???

Wat wil je me vertellen?

Je speelt met woorden. Wil je zeggen dat er verschillende soorten cirkels op een bol bestaan ?!

Goeie genade, ik dacht dat ik er verstand van had, en zo zie je maar weer dat ik er helemaal niks meer van begrijp

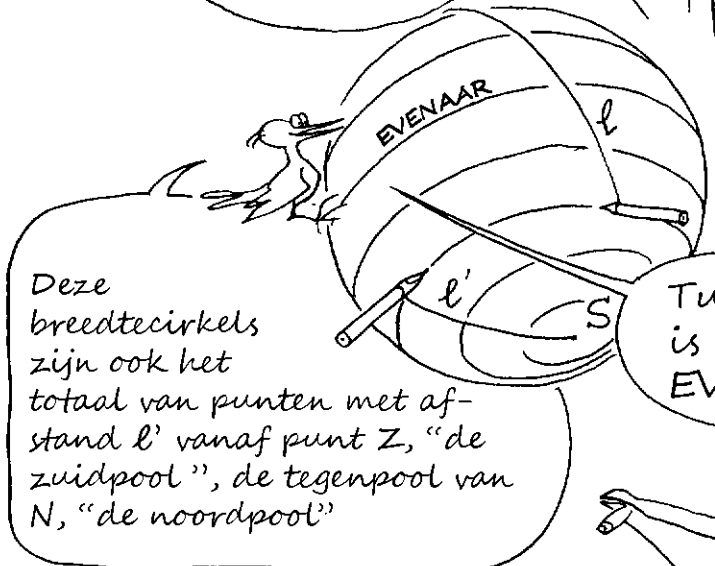

Een cirkel is het totaal van punten op een constante afstand l vanaf een vast punt N , dat noemen we een POOL.

hmm...

Zie je dat alle cirkels samen dezelfde pool N hebben? Dat noemen we parallellen, ofwel breedtecirkels.

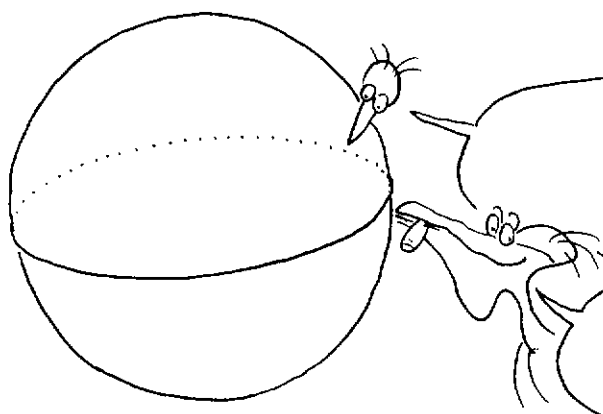

Deze breedtecirkels zijn ook het totaal van punten met afstand l' vanaf punt Z , "de zuidpool", de tegenpool van N , "de noordpool"

Tussen hen in zit een cirkel die groter is dan alle anderen. Deze dient als de EVENAAR van de bol.

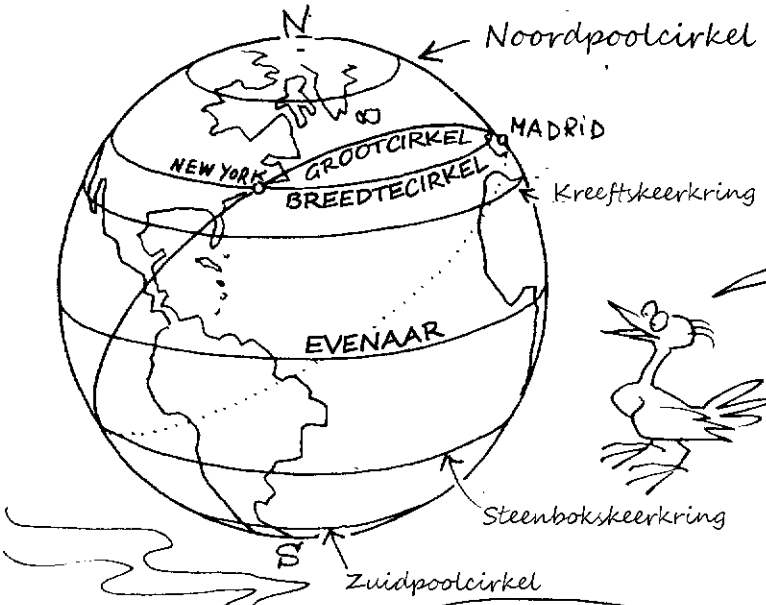

Ik begrijp eindelijk waarom een cirkel op een bol TWEE middelpunten N en S heeft.

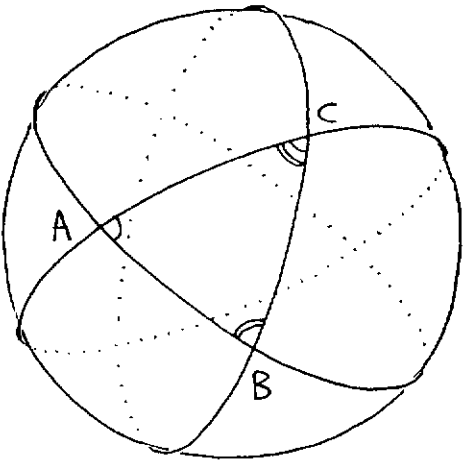
We noemen de EVENAREN de GROOTCIRKELS van de bol. En deze zijn precies GEODETEN

Dit is de eerste keer dat ik een GEODEET van dichtbij zie. Indrukwekkend!

Op de planeet AARDE zijn de poolcirkels en keerkringen breedtecirkels. Madrid en New York liggen op dezelfde. Maar het is algemeen bekend dat de boog van de breedtecirkel die ze verbindt niet de kortste weg is. De kortste weg is de GROOT-CIRKEL!

In mijn tijd noemden we dat ORTHODROMIE

Een DRIEHOEK bestaat uit drie bogen die noodzakelijkerwijs onderdeel zijn van drie grootcirkels.

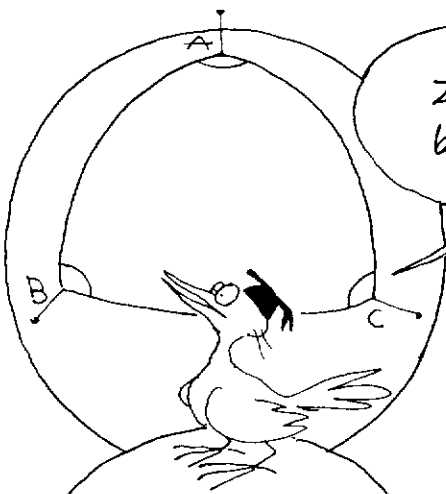
En wat is de som $A+B+C$?

Dat ligt aan de oppervlakte van de driehoek. Ergens tussen 180° en 900° !

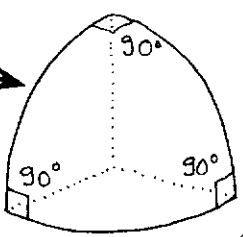
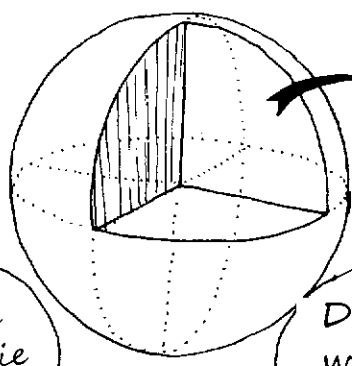
We kunnen deze Driehoeken goed laten zien met behulp van plakband of elastiek en de hoeken meten met de gradenboog op elk hoekpunt

Op een kleine afstand is de oppervlakte van de bol bijna een VLAK. Dus in dat geval ligt de som...

... vlakbij 180°

Zie hier een driehoek die je kunt maken met behulp van bijvoorbeeld drie elastiekjes.

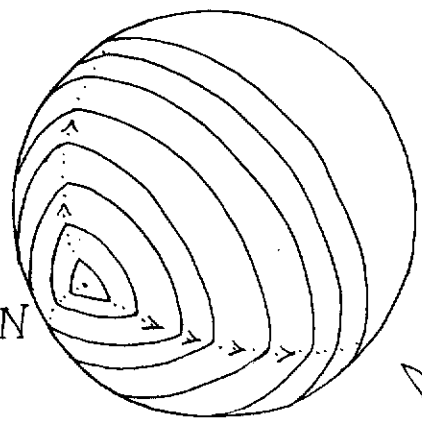
Een gelijkzijdige driehoek met drie rechte hoeken

Deze driehoek is best speciaal want zoals je ziet bestaat hij een achtste van de bol

En de som van de hoeken :
 $A+B+C = 270^\circ$

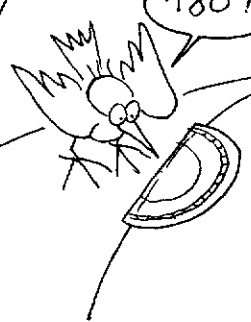

En dit is nog niks!

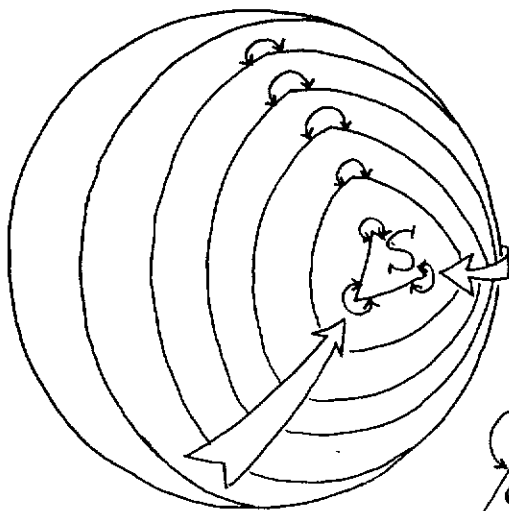

Stel je een Driehoek voor, telkens bestaande uit drie elastiekjes, waarbij we de hoekpunten steeds verder uit elkaar zetten. De hoeken zullen steeds verder groeien. Net als hun som.

180°!

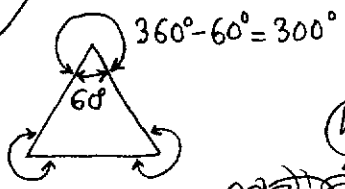

Uiteindelijk kunnen we de hoekpunten zo rangschikken dat ze op een evenaar van de bol komen te liggen. De hoeken A, B en C zijn dan VLAK, dat wil zeggen 180°, en hun som bereikt nu 540° !!...

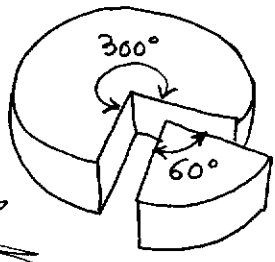
Als we verder gaan met het verschuiven van de hoekpunten van de driehoek op het andere halfrond, nadert deze het punt Z, de tegenpool van N. Als we het blijven hebben over de hoeken van de hoekpunten zoals we begonnen zijn, zullen ze allemaal over de 180° heen gaan! Om precies te zijn, zo worden ze elk $360^\circ - 60^\circ = 300^\circ$

Totaal: $300 \times 3 = 900^\circ$

de complete cirkelomtrek is 360°

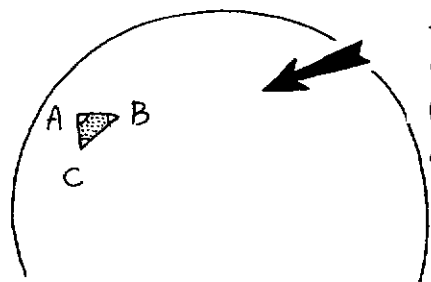
Dus op een bol kan de som van de hoeken alles zijn tussen de 180° en 900°

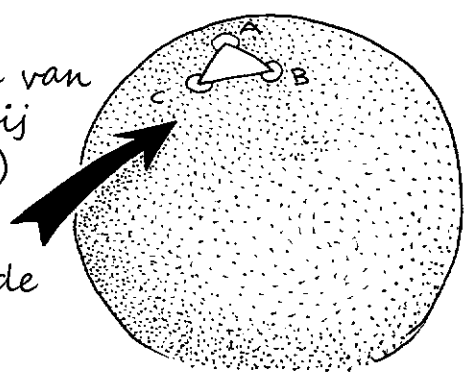
Volgens de theorie van Gauss is de som van de hoeken van een driehoek op een bol:

$$A+B+C = 180(1 + A/3,1416R^2)$$

graden waarbij R de straal van de genoemde bol is en A de oppervlakte van de driehoek

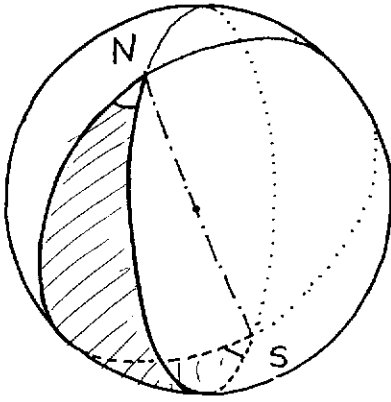
Als de driehoek een kleine oppervlakte heeft (in verhouding tot die van de bol), zijn we weer bij Euclides ($A+B+C=180^\circ$)

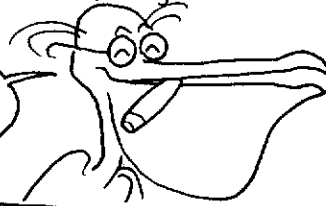
Als daarentegen de driehoek zo ongeveer de hele bol beslaat ($4 \times 3,1416 \times R^2$), dan krijgen we 900°

Notitie :

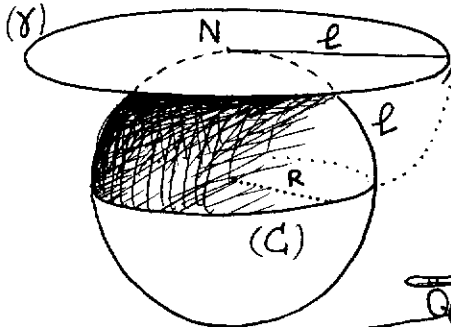
twee punten op een bol kunnen worden verbonden met twee Geodetische Bogen die samen ÉÉN grootcirkel vormen. Maar als deze punten N en Z TEGENPOLEN zijn, dan vormen ze oneindig veel GEODETEN !..... Twee van deze "rechte lijnen op de bol" omlijnen een "TWEELHOEK", waarbij de twee hoeken en de twee zijdes gelijk zijn. En de som van deze hoeken... kan alles zijn !

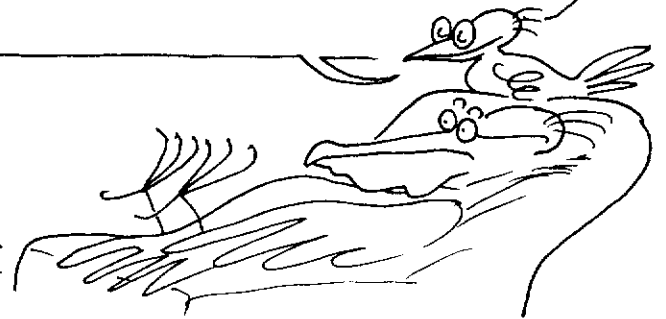
Totaal gestoord

Het bestuur

Laten we nu eens proberen te begrijpen waarom Anselm daar net teveel tegels en afrastering had.

(C) is de cirkel die hij maakte en (d) is de cirkel die hij DACHT te maken. Hij berekende de oppervlakte met behulp van vlakke meetkunde πl^2 ($\pi = 3,1416\dots$). De werkelijke oppervlakte is de helft van de oppervlakte van de bol $2\pi R^2$. l is een kwart van de omtrek, namelijk $\frac{1}{2}\pi R$, en het verband tussen deze twee oppervlaktes $\frac{\pi^2}{8} = 1,233$. Het verband tussen de omtrekken is $\frac{2\pi l}{2\pi R} = \frac{\pi}{2} = 1,57$.

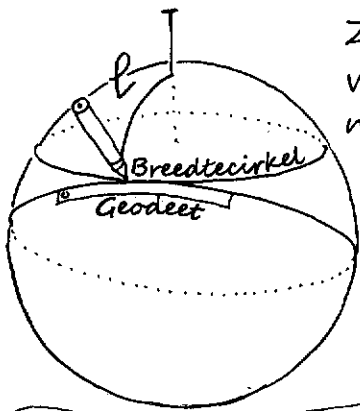
Als je nu nog steeds sceptisch bent, probeer maar eens een bol te bedekken met een papier !

Verdorie!
Dan krijg je plooiën!

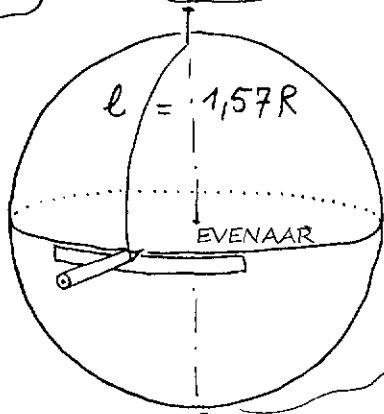
waar vind ik een papier?

Zolang Lanterlu nog niet bij de evenaar van de bol was aangekomen, leek de rondheid van zijn cirkel normaal.

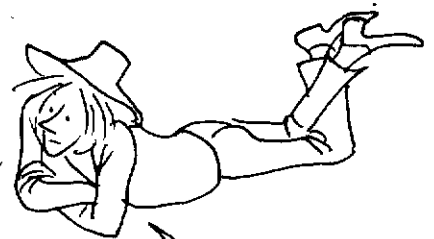
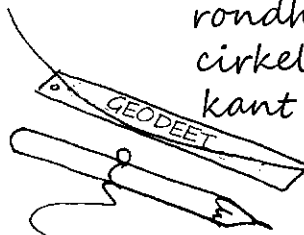
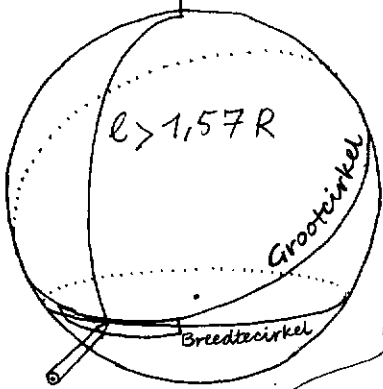

Die cirkel is een breedtecirkel, terwijl zijn lineaal een GEODEET maakt, op een bol is dat een GROOTCIRKEL

Op de evenaar, dat wil zeggen wanneer $l = \pi/2R$, is de breedtecirkel gelijk aan een geodeet en de cirkel lijkt dan "RECHT"

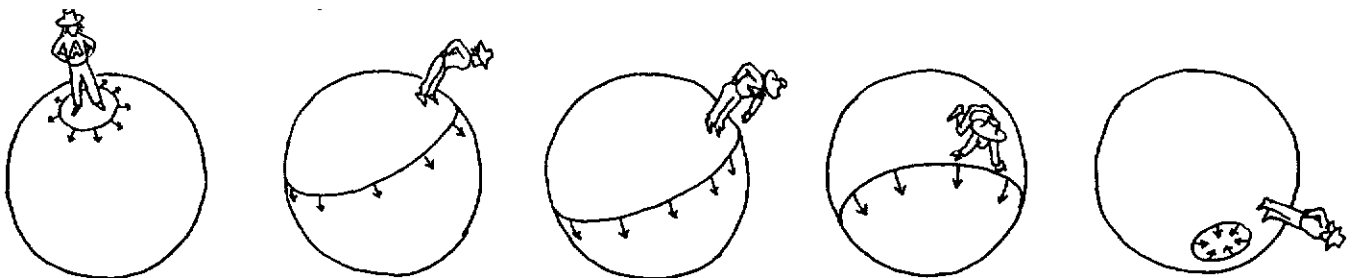

Daarna lijkt de rondheid van de cirkel de andere kant op te gaan

Waar ben ik?

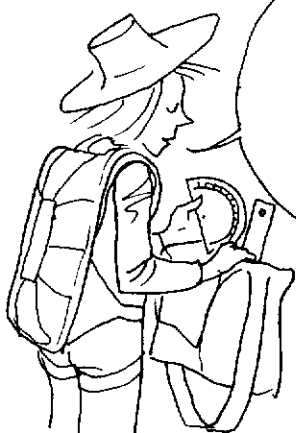
Dit plaatje legt uit hoe we "in" en "uit" een cirkel kunnen komen, zonder dat we ons verplaatsen, terwijl we deze op een bol tekenen. Je moet je de cirkel voorstellen als een elastische ring die we over een biljartbal laten glijden.

Bolvormige geometrie

Anselm heeft even tijd nodig voor het verwerken van deze aspecten, die werden ontdekt door de wiskundige Gauss (1777-1855). Hij besluit te beginnen aan de ontdekking van de wereld van OPPERVLAKTES:

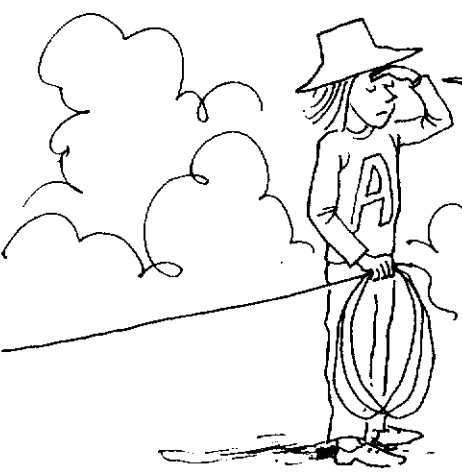
Mooi, ik heb alles wat ik nodig heb: Een lineaal, een gradenboog, touw en mijn hamer.
Daar gaan we ...

Soms moet je risico's nemen voor de wetenschap

Kennis!

Anselm heeft een nieuwe wereld bereikt en hij maakt opnieuw een GEODEET, maar deze keer:

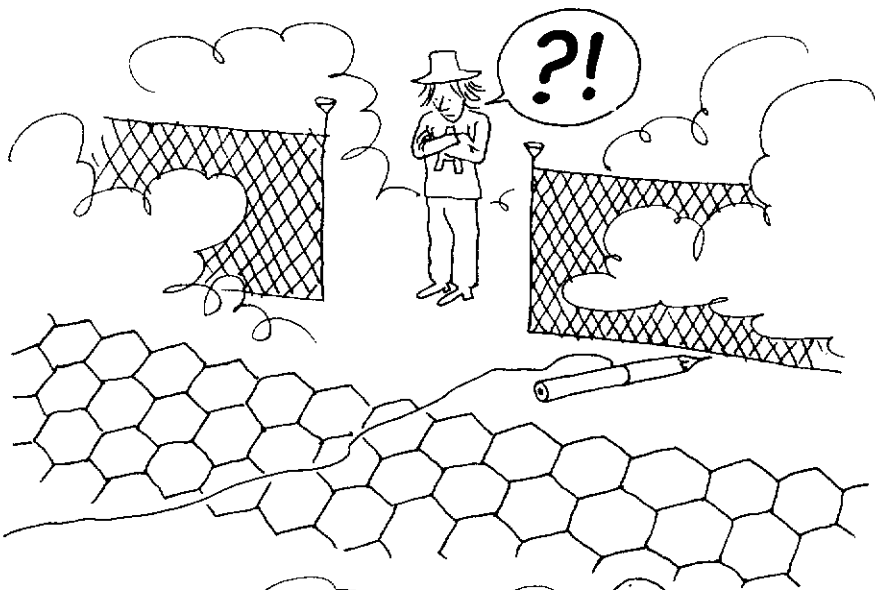
Verdorie, deze oppervlakte lijkt helemaal nergens heen te gaan!

De geodeet sluit niet op zichzelf aan.

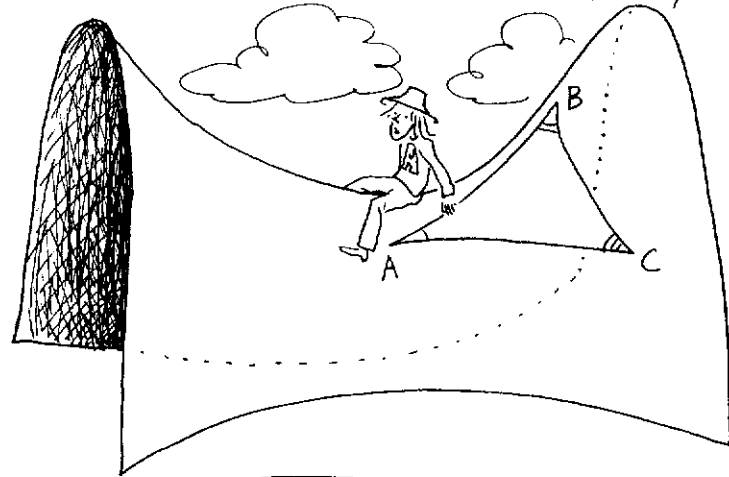

Goed, dan maar op een andere manier!

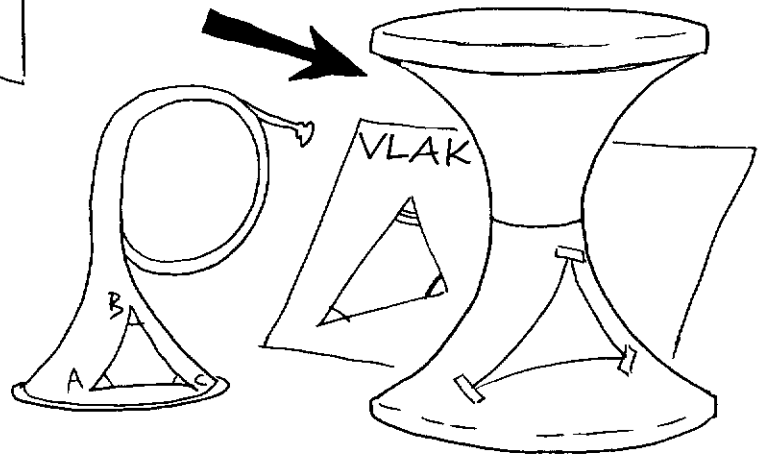
Met behulp van drie strakke lijnen maakt Anselm een driehoek, maar de som van de hoeken op de hoekpunten blijkt deze keer minder dan 180° !

Een cirkel is zoals altijd het totaal van punten op dezelfde afstand l vanaf een vast punt. De cirkel die door Lanterlu gemaakt is heeft, op deze nieuwe oppervlakte, een omtrek van meer dan $2\pi l$, en een oppervlakte groter dan πl^2 . Laten we de wolken weer weghalen:

De oppervlakte lijkt deze keer op de vorm van een bergpas of een paardenzadel. Bepaalde objecten in ons dagelijks leven behoren hier ook toe: een tuba of een soort voetenbankje:

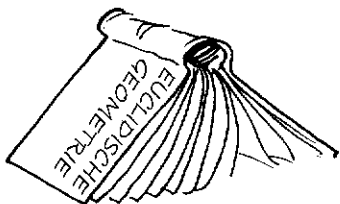
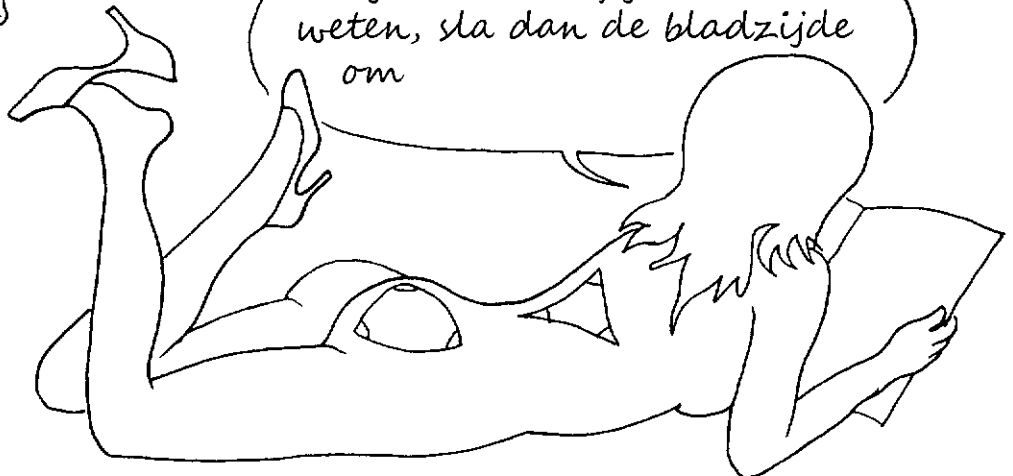

Hier haak ik af, mijn vriend...

Tuurlijk niet...

Als je hier het fijne van wilt weten, sla dan de bladzijde om

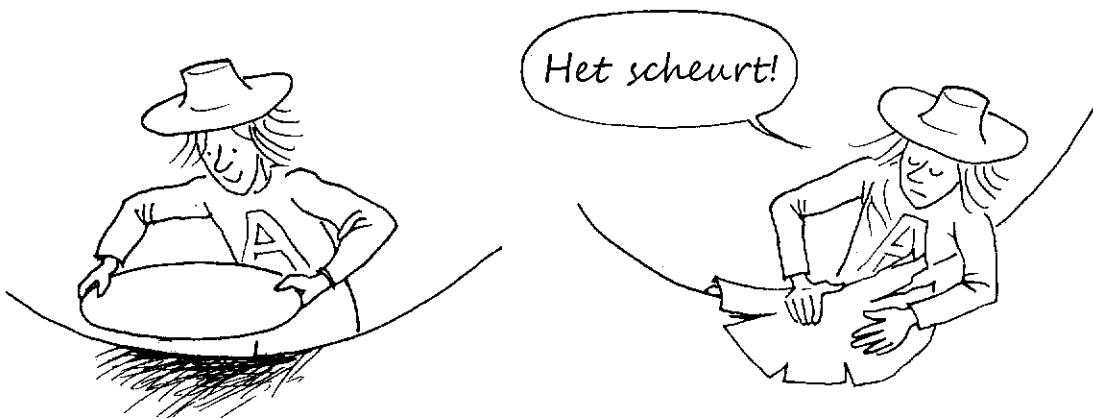

KROMMING

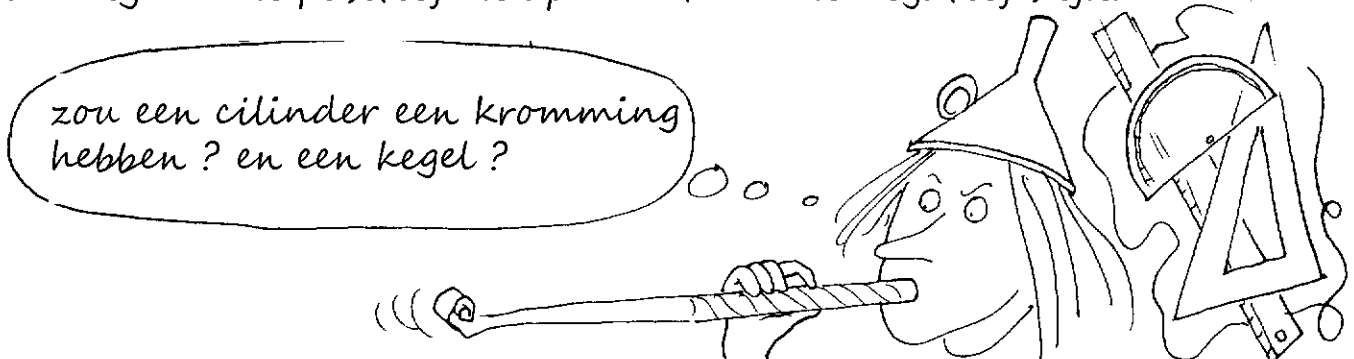
Een kromme oppervlakte is een oppervlakte waarop de Euclidische theorieën niet werken. De kromming kan positief of negatief zijn. Op een oppervlakte met POSITIEVE KROMMING is de som van de hoeken van een driehoek meer dan 180° . Als je een cirkel tekent met straal l is zijn oppervlakte minder dan πl^2 en zijn omtrek minder dan $2\pi l$.

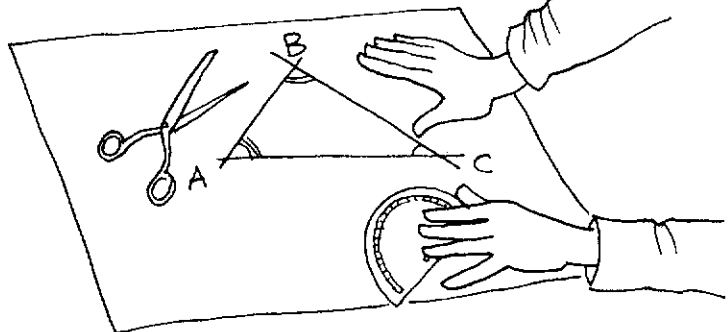
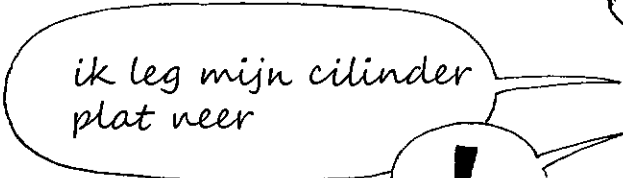
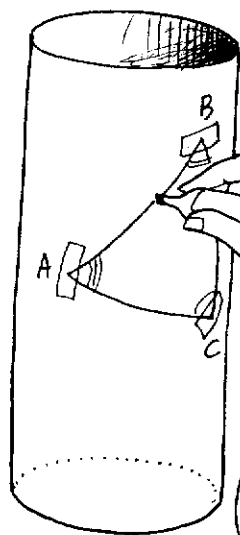
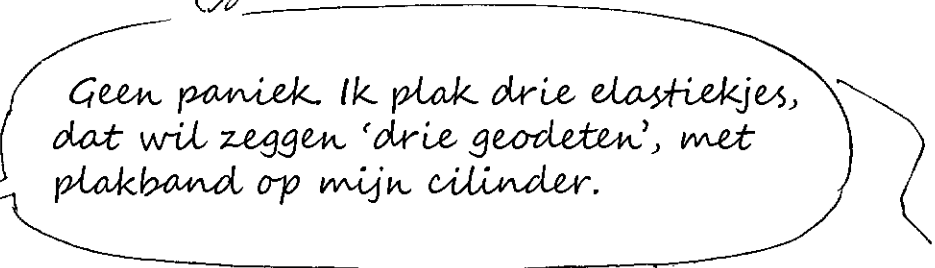
Op een oppervlakte met NEGATIEVE KROMMING is de som van de hoeken van een driehoek minder dan 180° . Als je een cirkel tekent met straal l , is zijn oppervlakte meer dan πl^2 en zijn omtrek meer dan $2\pi l$.

Zonet heeft Anselm gemerkt dat er plooiën ontstaan als je een bol, een oppervlakte met een positieve kromming, probeert te bekleden met een vlak. Het bekleden van een oppervlak met negatieve kromming al helemaal onmogelijk: er zullen scheurtjes in het vlak komen. Deze inpaktest is de gemakkelijkste manier om erachter te komen of een kromming positief of negatief is.

Zoals we op de vorige bladzijde hebben gezien, kunnen oppervlaktes op sommige delen positief en op andere delen negatief zijn.

Volgens onze definitie zijn cilinders en kegels, die de wetten van de EUCLIDISCHE meetkunde volgen, **VLAKKE OPPERVLAKTES !!**

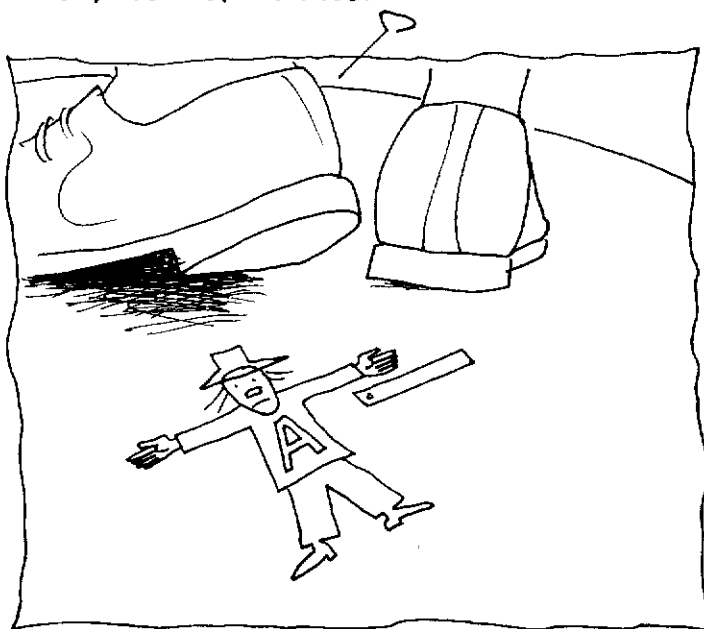

HET BESEF VAN RUIMTE:

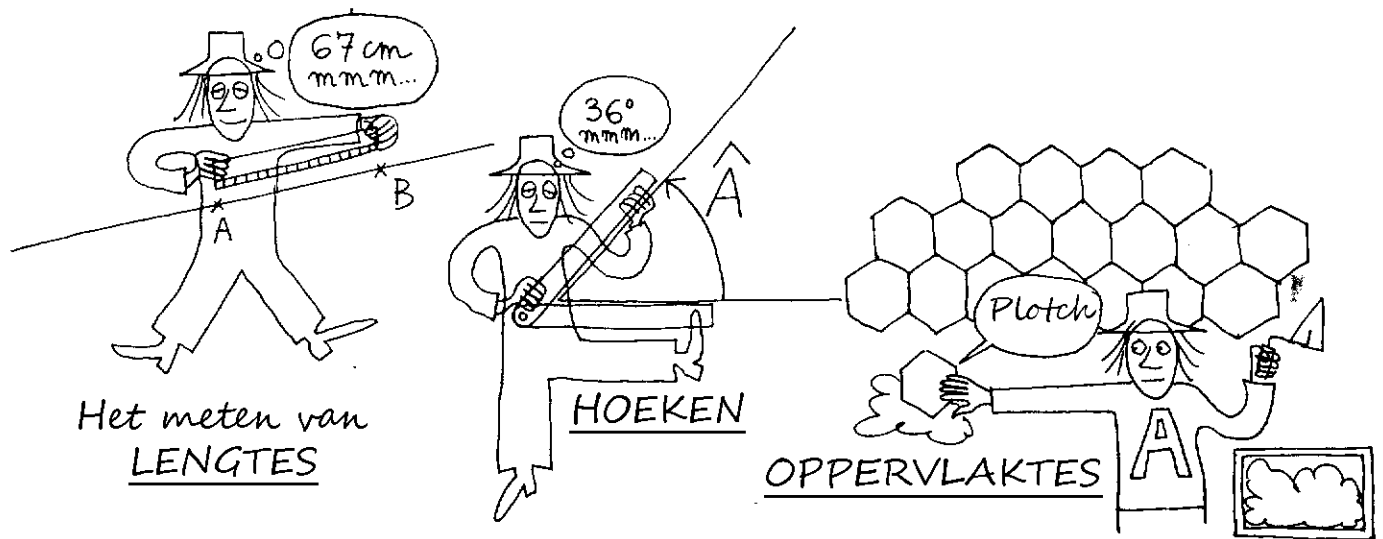

Tot nu toe zorgden de wolken ervoor dat Anselm niet verder kon kijken dan zijn eigen neus...bij wijze van spreken dan. Als dat niet het geval was geweest had hij de **KROMMING** van zijn **BOLVORMIGE RUIMTE** wel opgemerkt.

Er is een andere manier om te voorkomen dat Lanterlu deze kromming **ZIET**: dat is ervoor zorgen dat hij in de oppervlakte leeft, dat hij er als het ware deel van uitmaakt.

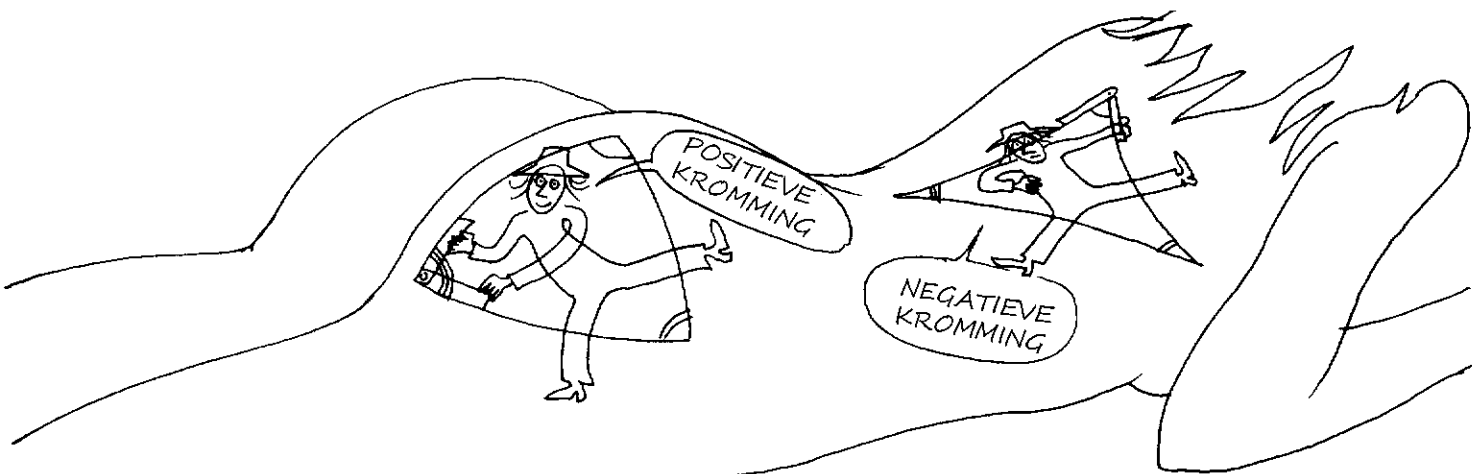
Let wel op dat deze nieuwe situatie geen effect heeft op:

Ondanks dat hij wordt beperkt tot de oppervlakte, kan Anselm nog steeds de kromming waarnemen en definiëren (als positief of negatief) en zelfs meten, zonder dat hij deze kan ZIEN. Als de som van de hoeken van een driehoek 180° is, dan is de oppervlakte VLAK. Als de som over de 180° is, dan is de kromming positief en Anselm kan de straal van de lokale kromming R berekenen met behulp van de formule: $A+B+C=180(1+A/3,14R^2)$ graden waarbij A de oppervlakte van de driehoek is.

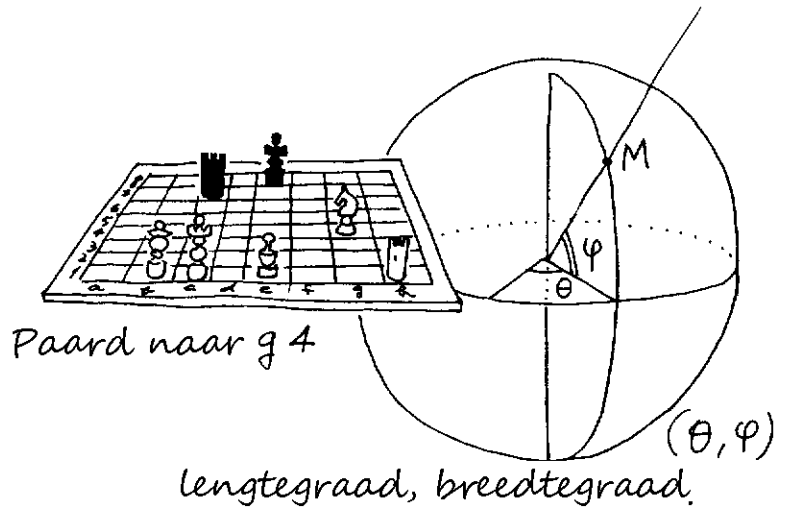
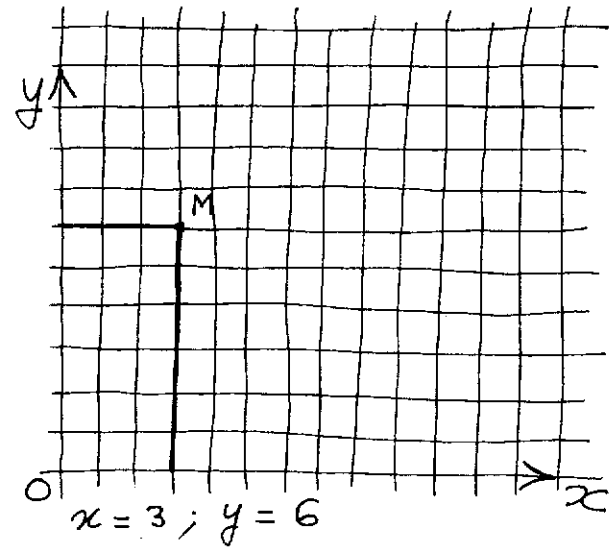
Als de som minder dan 180° is, kan je de straal van kromming R bepalen met: $A+B+C=180(1-A/3,14R^2)$, maar het heeft niet meer de gebruikelijke fysieke betekenis.

Merk op dat een VLAKKE oppervlakte gelijk kan zijn aan een oppervlakte met een straal van kromming R oneindige. En opnieuw komen we terug bij Euclides' theorieën.

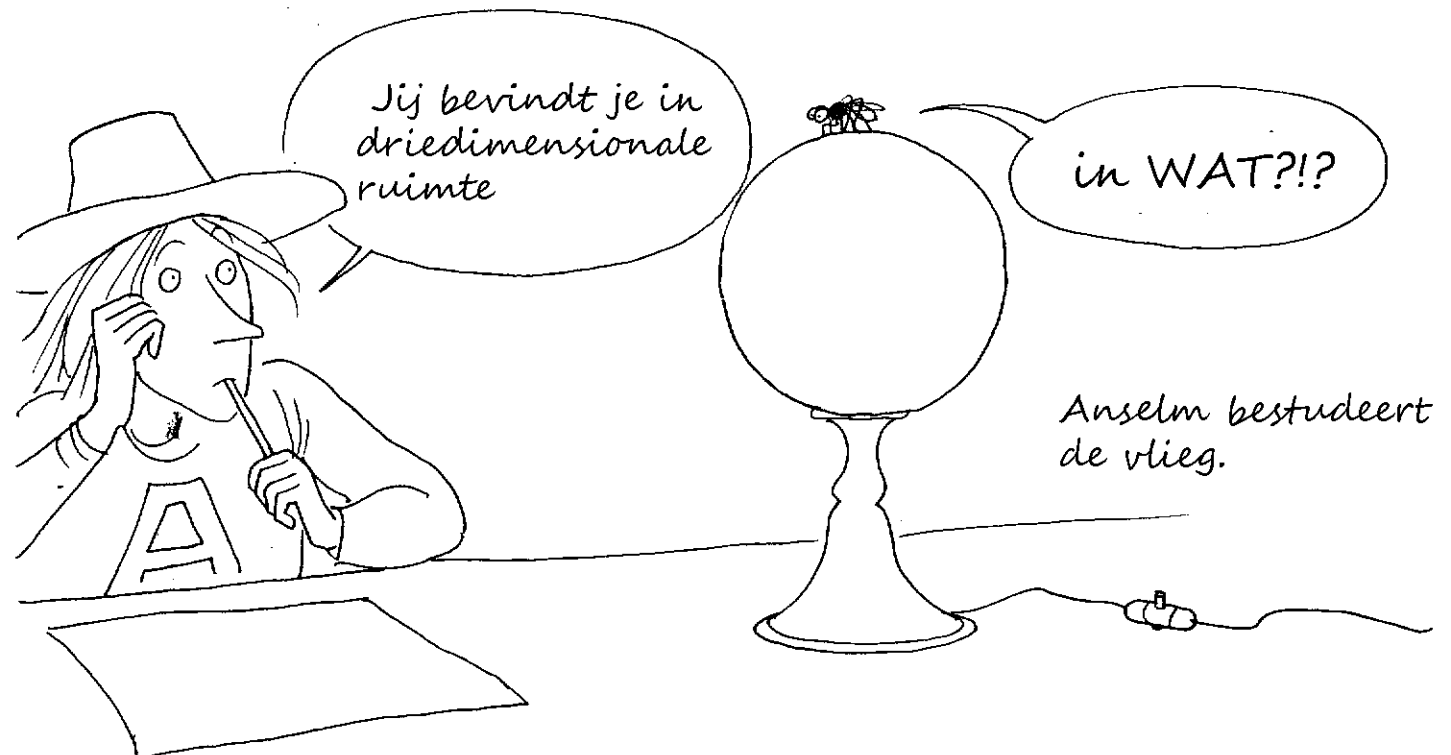

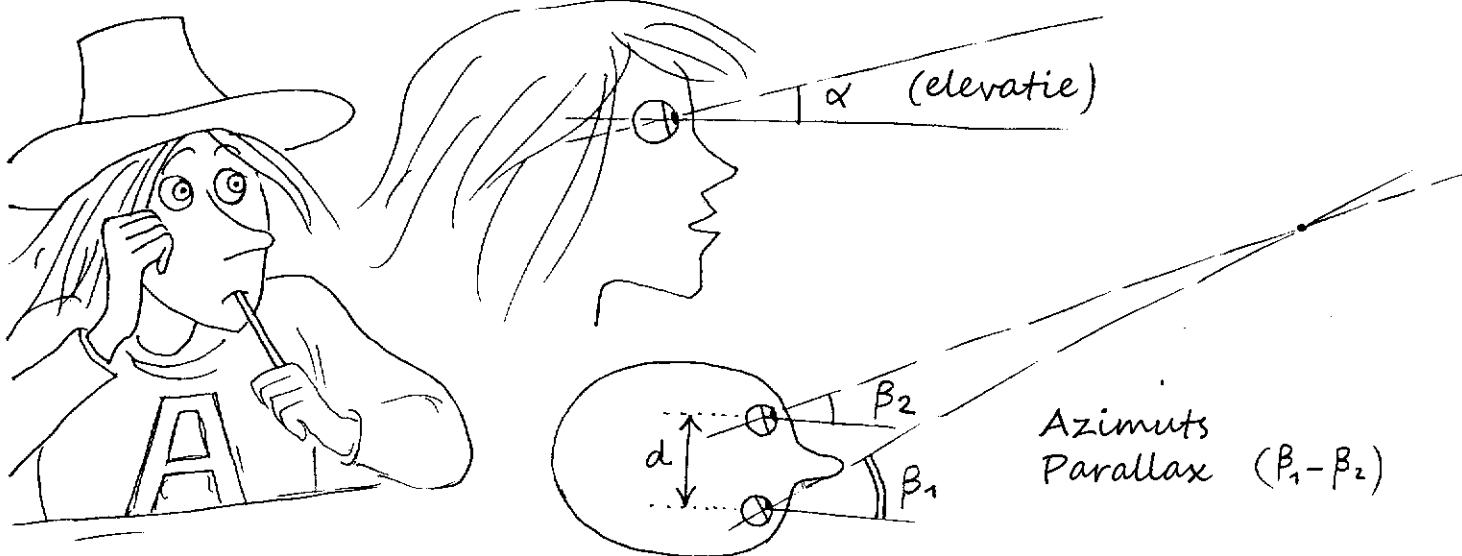
HET CONCEPT DIMENSIE

Het aantal dimensies is simpelweg het aantal vectoren, coördinaten, dat je nodig hebt in een bepaalde ruimte om de plaats van een punt te definiëren. De **OPPERVLAKTES** zijn de voorstellingen van ruimte met twee dimensies. De vectoren die je gebruikt zijn om een positie te bepalen kunnen vanalles zijn: lengtes, nummers, hoeken, ...

We zeggen normaal gesproken dat onze ruimte, tijd niet meegerekend, uit drie dimensies bestaat.

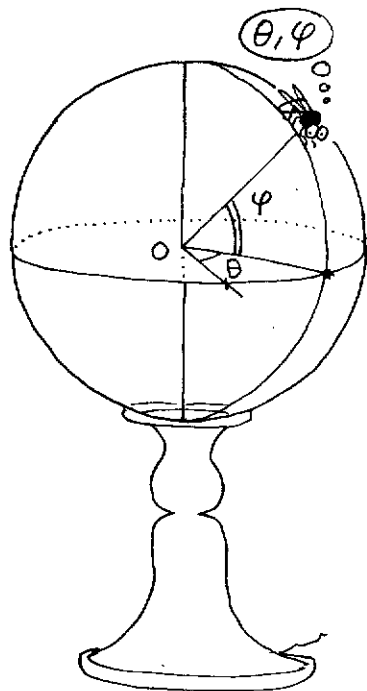
Anselm kan de positie bepalen van de objecten met behulp van zijn lichaam en hersenen.

De positie van een punt is te bepalen met drie HOEKEN : de elevatie en de azimuthale afwijkingen van de twee ogen : β_1 et β_2

Het hoekverschil $\beta_1 - \beta_2$ noemen we de parallax

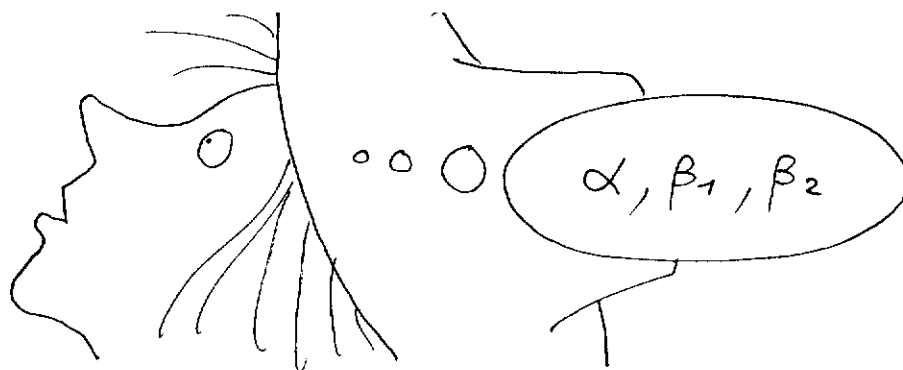
In Anselms hoofd wordt de parallax gedecodeerd en omgezet in beseef van afstand.

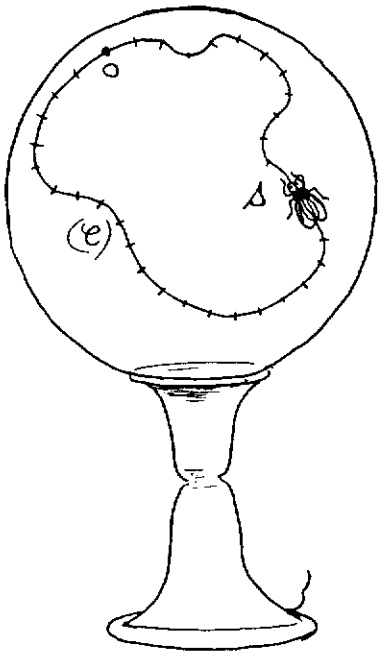
DE INBEDDING:

Maar de vlieg beweegt zich over de de bolvormige lamp waar zijn positie, in die tweedimensionale ruimte, kan worden bepaald met behulp van de twee hoeken θ en ϕ (lengtegraad en breedtegraad).

We zeggen dat de tweedimensionale ruimte is INGEBED in onze driedimensionale ruimte.

Stel je voor dat de vlieg een kromme (ϕ) volgt die is uitgestippeld op de bol. We kunnen zijn positie bepalen met behulp van één enkel coördinaat (zijn afstand S vanaf een startpunt, algebraïsch berekend.) Een kromme is een plaatje van EENdimensionale ruimte.

Deze eendimensionale ruimte is ingebed in een tweedimensionale ruimte (de bol), die zelf weer ingebed is in een driedimensionale ruimte.

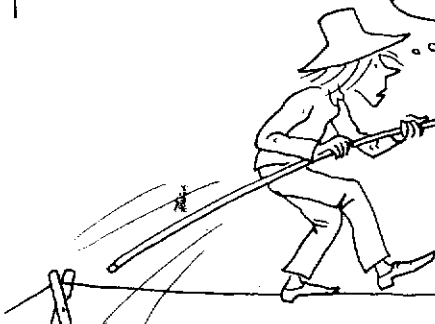
Op die manier kan de ruimte waar wij ons in bevinden ingebed zijn in een ruimte met een hogere dimensie dan wij kunnen bevatten.

Weet je, goede vriend, dat wij ons definiëren in eendimensionale ruimte

Ojee! die eendimensionale ruimte is niks voor mij!

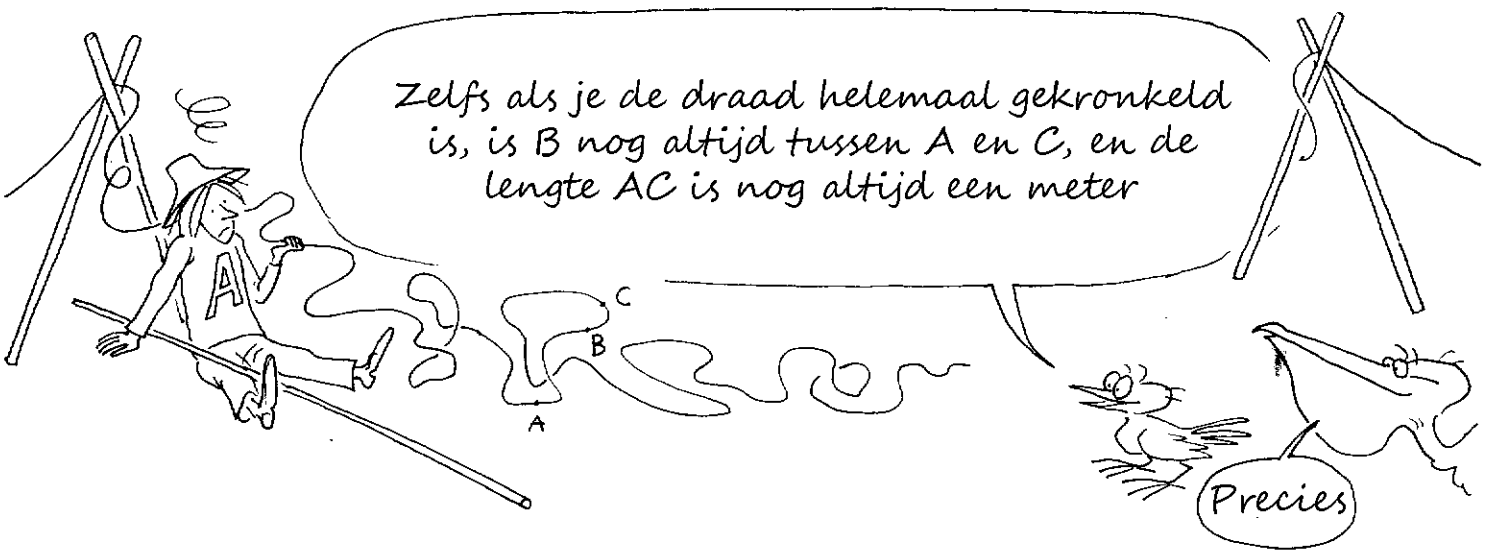

De afstand AC is één meter

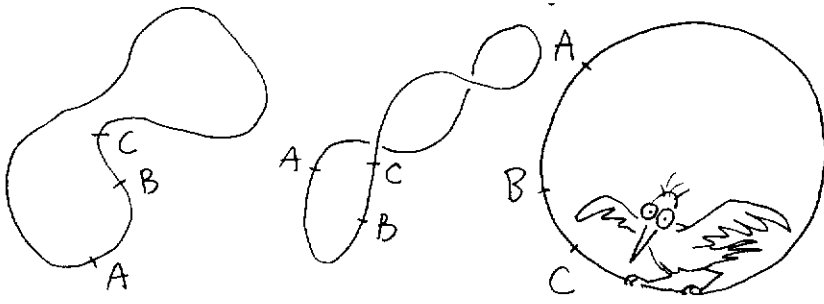
A B C

B zit tussen A en C

Dit suggereert dat bepaalde eigenschappen kunnen bestaan onafhankelijk van de manier waarop de inbedding tot stand is gekomen.

Zie de verschillende manieren van inbedden van een **GESLOTEN KROMME** in gewone ruimte. Deze **GESLOTENHEID** is een eigenschap die onafhankelijk is van de inbedding.

Maar we zijn heel voorzichtig om uitrekken of inkrimpen van de draad te voorkomen zodat we de **LENGTES** tussen de punten niet veranderen. We gaan nu de **OPPERVLAKTES** in de gewone driedimensionale ruimte **INBEDDEN**

Als we een vlak **INBEDDEN** in gewone driedimensionale ruimte, kunnen we het verplaatsen en oprollen zonder zijn **GEOMETRIE** te veranderen.

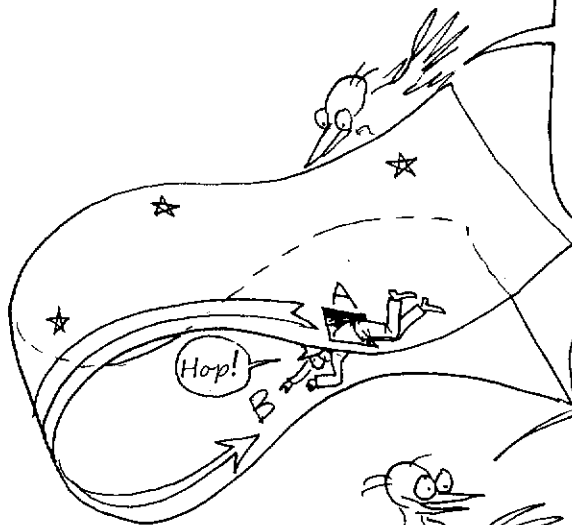
We hebben gezien dat het omvormen van een vlak naar een cylinder de geodeten en de hoeken niet verandert.

In dit opzicht heeft een golfplaat altijd **VLAKKE, EUCLIDISCHE** geometrie. Een inwoner van zo'n

tweedimensionale - eulidische - ruimte is zich op geen enkele manier bewust van verschuivingen, verdraaiingen of golven die niet meer zijn dan variaties van de manier van inbedding in de driedimensionale ruimte.

Op dezelfde manier kan onze driedimensionale ruimte zelf ingebed zijn in een ruimte met een hoger aantal dimensies, zonder dat wij dit kunnen waarnemen. Zulke inbedding zou namelijk geen invloed hebben op de geodeten, noch onze waarneming, die gebaseerd is op lichtstralen die de geodeten volgt in de ruimte.

We kunnen ons zo een weg voorstellen tussen twee punten die korter is dan de weg die het licht neemt.

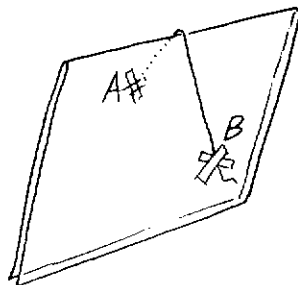
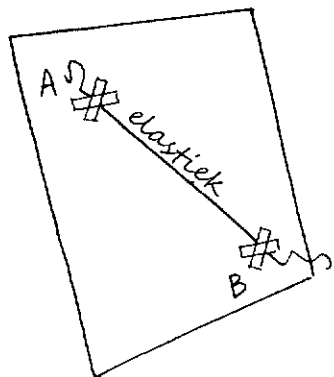
Hé, zeg eens...

Wat doe je ?

Ik heb je wel door!
Je wilt me laten geloven in science-fiction !

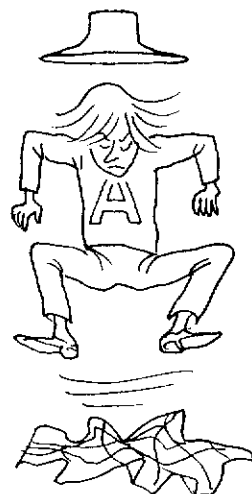
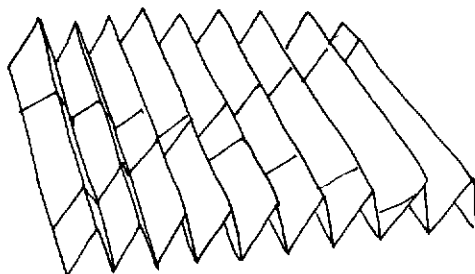
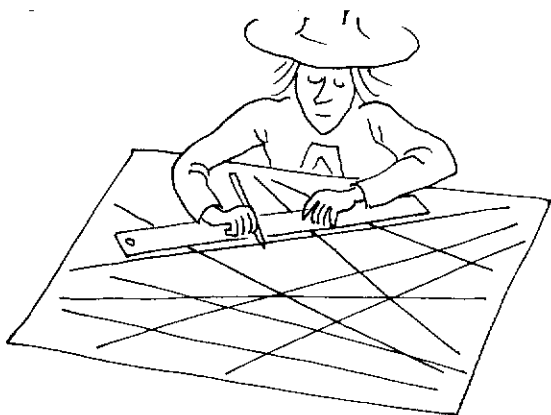
Ik ben op expeditie in mijn huisje

Neem een stuk van een vlak en vouw het dubbel:

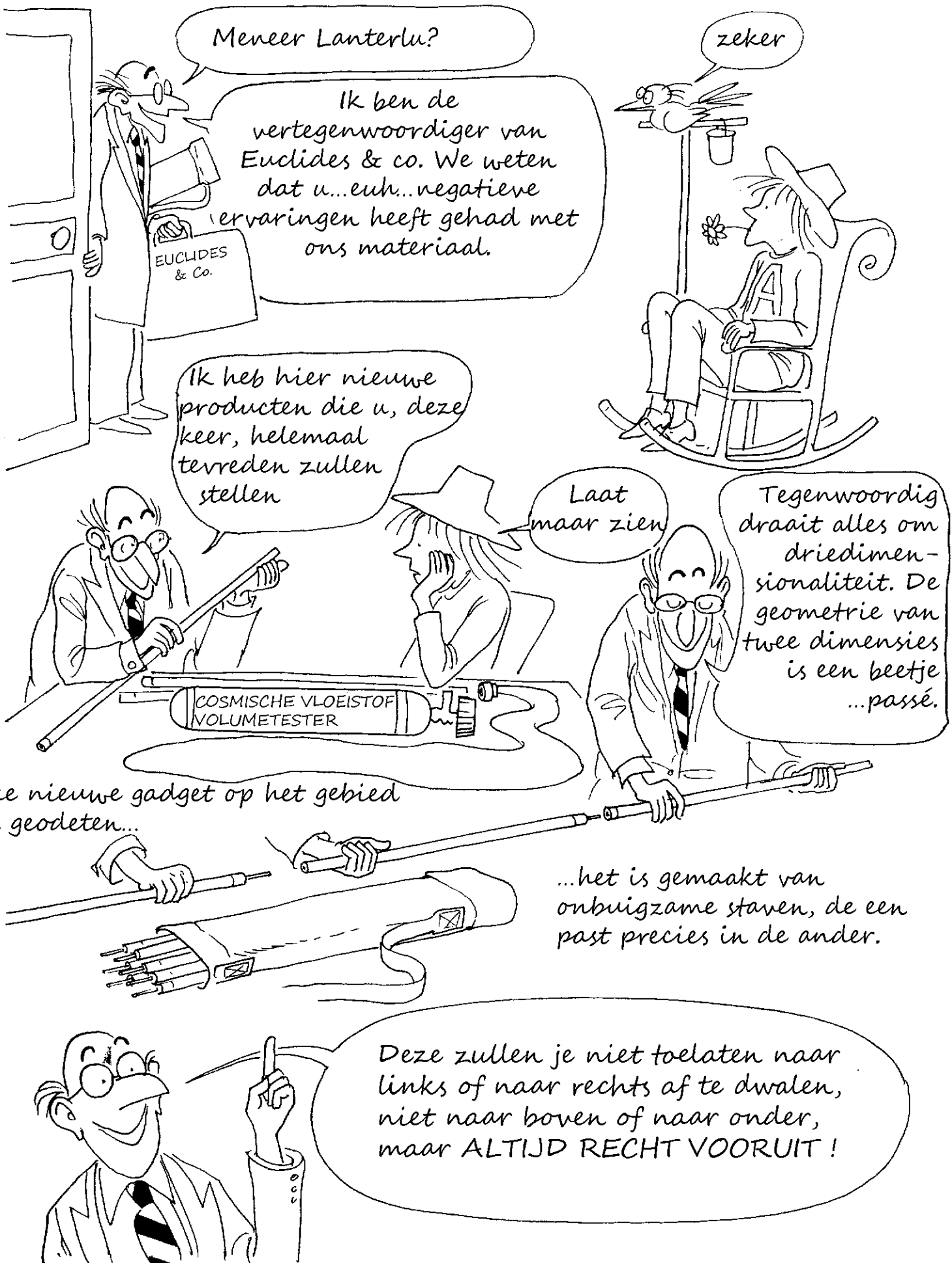
De vouw verandert de
lijn van mijn geodeet
helemaal niet!

Teken op een blad papier, met behulp van een lineaal, een heleboel
rechte lijnen, geodeten, en maak daarna verschillende vouwen in
het blad. Het zijn nog altijd geodeten, met of zonder vouwen.

Maar dit eerste deel van de reis stelt nog
niets voor vergeleken bij de volgende
bestemming:

Om oppervlaktes te meten, gebruik je deze verf. Exact 100 gram per vierkante meter.

Om inhoud te meten, vul je deze met gas. Je kunt de waarde direct aflezen op de meter van de VOLUMETESTER

Geniaal

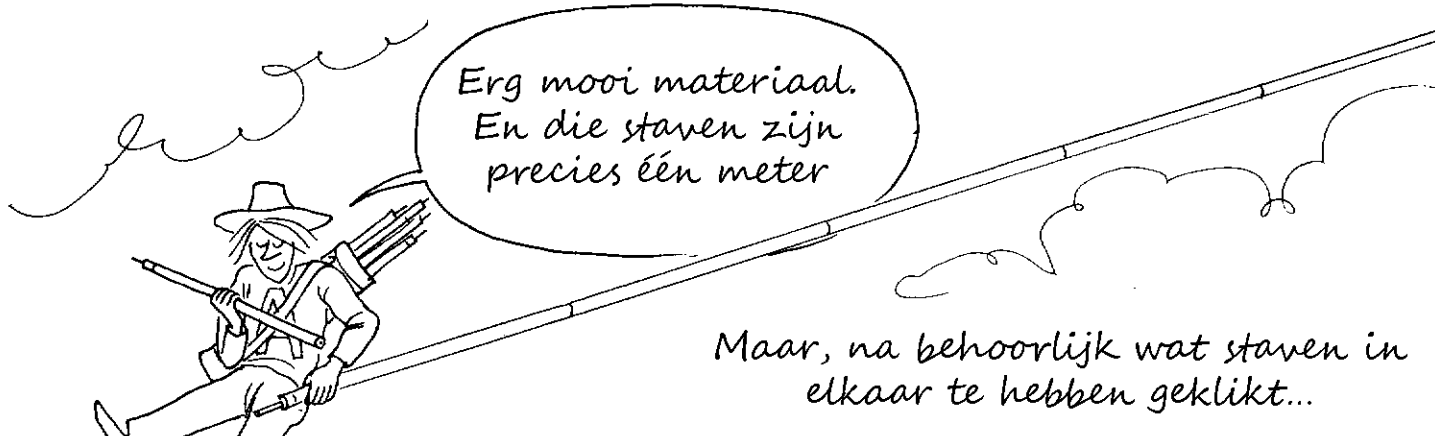
en onthoud: de oppervlakte van de bol: $4\pi r^2$, inhoud $\frac{4}{3}\pi r^3$

begrepen

EUCLIDES & CO

wat een beroep!

Anselm is deze keer geland in een driedimensionale ruimte en we zullen hem volgen tijdens zijn expeditie.

Erg mooi materiaal.
En die staven zijn
precies één meter

Maar, na behoorlijk wat staven in
elkaar te hebben geklikt...

het zal toch niet waar zijn,
nu zijn we weer terug bij af!

Mijn geodeet sluit
alweer op zichzelf
aan!

een gesloten driedimensionale
ruimte?

Dit slaat
echt alles!

Anselm, die even
was opgehouden om wat
te eten op een asteroïde, besluit
om de methode
van het meten
van hoeken
opnieuw te
gebruiken

Net als eerder
gebruik ik drie
GEODETEN om
een **DRIEHOEK**
te maken

EUCLIDES & Co.

!?!

mijn geodeten zijn netjes bevestigd, en toch is de som van mijn hoeken hoger dan 180°

Goed...

Ik maak er een en ik zal dan zijn volume en oppervlakte meten

FSC HHHHHHHH

Een bol van straal l is het totaal van punten van een vaste l vanaf een bepaald punt, dat we N noemen

De oppervlakte is minder dan $4\pi l^2$

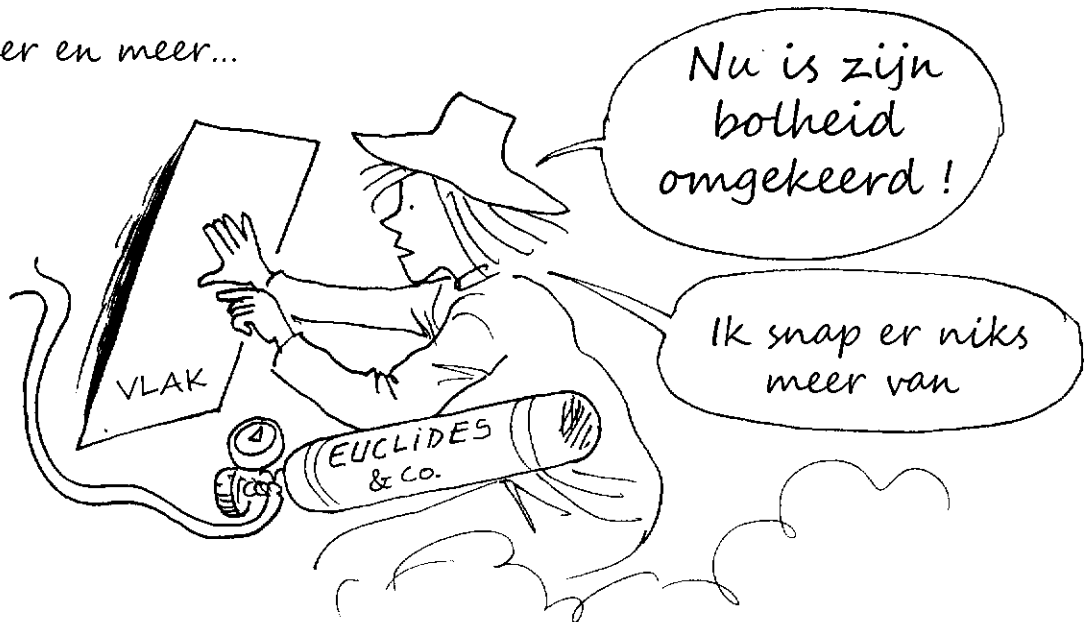
Zo te zien is het volume minder dan $4/3\pi l^3$!

Ik heb me weer laten inpakken!

Anselm vergroot de straal ℓ van de bol nog steeds...

Meer en meer...

Ietsje later:

Dus, door in zijn dwaasheid een ballon op te blazen in een driedimensionale ruimte, zit Lanterlu er nu ...BINNENIN !

Als hij de gasfles niet op tijd had dichtgedraaid, zou hij platgedrukt zijn, vergelijkbaar met de situatie op pagina 13, waar Anselm gevangen zat in zijn eigen cirkel.

Met de beste wil van de wereld, kun je nog niet VISUALISEREN hoe KROMMING in die driedimensionale ruimte eruit ziet. Zijn geodeten sluiten op zichzelf aan en zijn totale volume is een EINDIG aantal kubieke meters. Net zoals de oppervlakte van onze planeet, een gesloten oppervlak, die ook maar een EINDIG aantal vierkante meterse telt.

De som van de hoeken van een driehoek, in die driedimensionale ruimte, is meer dan 180° . Om de kromming te "ZIEN", moet je in staat zijn om vier dimensies waar te nemen.

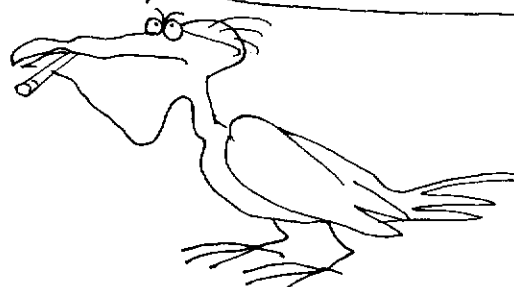

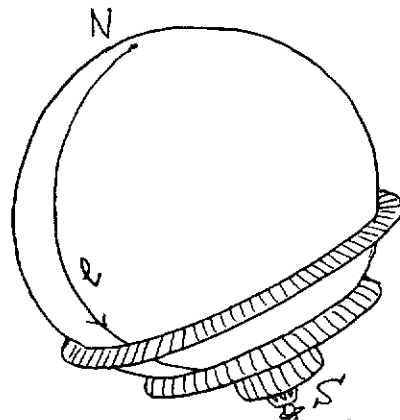
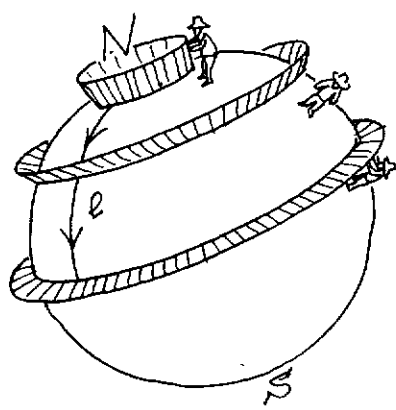
Je zou kunnen zeggen dat ons UNIVERSUM van drie dimensies een DEELRUIMTE is, ingebed is een vierdimensionale ruimte, die zelf misschien weer een deelruimte is ingebed in vijfdimensionale ruimte, etc...Maar, in onze tijd, is het niet gepast om deze dingen te zeggen.

Wat moet er nou van deze ideeën komen, vraag ik je ?

Dat wat bestaat, is dat wat ik kan WAARNEMEN !

De rest is maar ...metafysica!

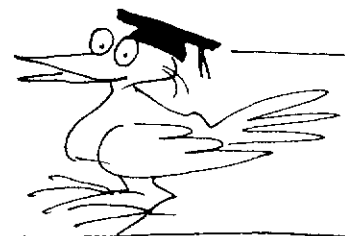

Door de straal r van zijn domein te vergroten op zijn bol, kwam Lanterlu uit bij tegenpool Z van punt N , het middelpunt van zijn cirkel, ingesloten in zijn eigen afrastering.

In driedimensionale ruimte met een positieve kromming, gebeurt hetzelfde. In die tweedimensionale ruimte, die de bol vormt, bereikte Anselm de EVENAAR toen hij de helft van beschikbare ruimte had omsloten. DE EVENAAR bestaat ook in HYPERSFERISCHE driedimensionale ruimte. Anselm kwam daar aan toen de ballon de helft van het totale volume had gevuld. Op de bol, leek de cirkel van de evenaar op een RECHTE LIJN. Op dezelfde manier lijkt de "ballonevenaar" op een VLAK. Nadat de evenaar is gepasseerd keert de BOLHEID van de ballon om en verandert deze automatisch naar punt Z , tegenpool van punt N , het middelpunt van de ballon.

Op een bol, heeft ieder punt een tegenpool. Dat is hetzelfde voor hypersferische driedimensionale ruimte, hoewel dat wel een beetje moeilijk is om je voor te stellen.

moeilijkheden?

Dat kun je wel zeggen, ja...
het duizelt me allemaal een beetje.

Mijn naam is Sophie.
Krommingen en rondingen zijn
mijn gebied

Navigatie door de
deelruimtes, is in het begin
altijd een vreemde ervaring.
Je moet voorkomen dat je
blokkeert. Je neemt gewoon
stapje voor stapje.

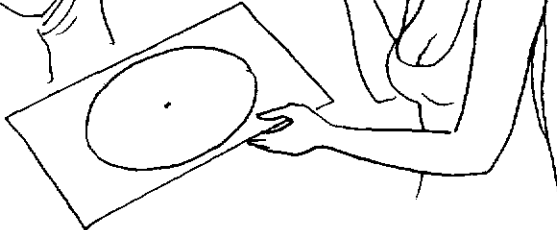
aha, ja...

ik ben de draad een beetje kwijt...

maar, het MIDDELPUNT van deze hypersfeer, waar zit die?

Als ik een cirkel teken op een VLAK, zijn we het erover eens dat die een voorstelling is van gesloten eendimensionale ruimte INGEBED in een tweedimensionale ruimte: het VLAK

En het middelpunt van de cirkel LIGT NIET op de cirkel

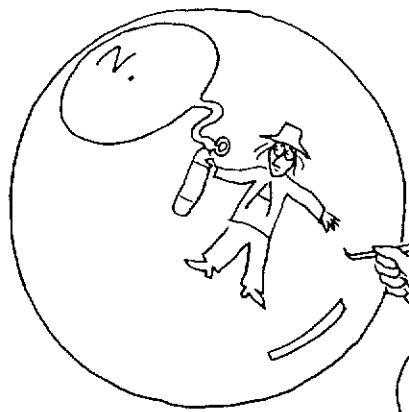
mmm...

Een bol stelt een gesloten ruimte met TWEE dimensies voor, INGEBED in driedimensionale ruimte. Het middelpunt van deze bol LIGT OOK NIET op de bol. Hij zit in de driedimensionale ruimte.

Het middelpunt van een hypersferische driedimensionale ruimte kan kun je platen in de vierde dimensie, ervan uitgaande dat deze is INGEBED. En ga zo maar verder. Dus het middelpunt van een hypersferische vierdimensionale ruimte zal in vijfdimensionale ruimte liggen, etc...

je ziet hier jezelf in een tweedimensionale wereld, erop geplakt, als een klein plakplaatje.

en toen begon je met het vullen van je cirkel, die niet meer is dan een bol in een dimensie

In een tweedimensionale ruimte bakent een omtrek een oppervlakte af. Net zo als deze een volume afbakent in een driedimensionale ruimte.

Daar, dat is toen ik op de helft van mijn bolvormige ruimte aankwam.

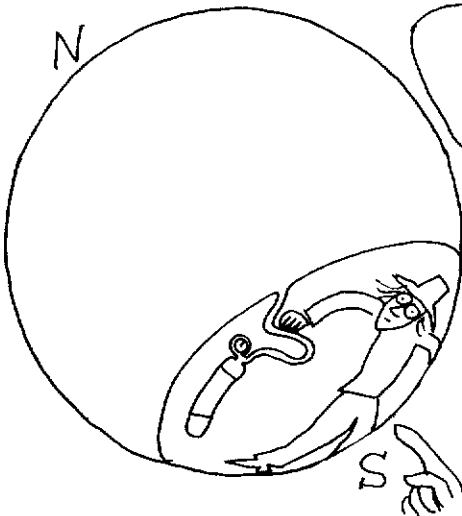

In een vierdimensionale ruimte heeft een omtrek drie dimensies, en die bakent een hypervolume van vier dimensies af.

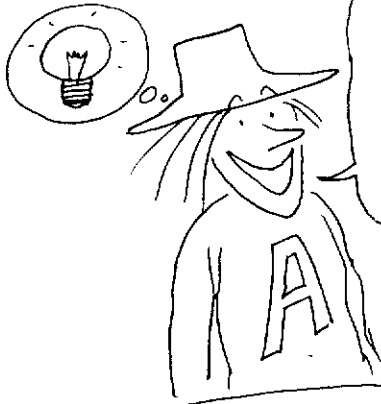
daar gaan we weer!

wegwezen!

Kijk eens hier, je cirkel is een "ballon van één dimensie". Het begint nu meer dan de helft van de beschikbare ruimte op te vullen. Hij begint zich om je heen te sluiten, richting punt tegelpool Z

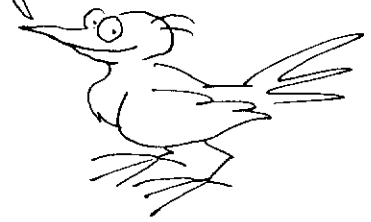

Net zoals in mijn driedimensionaal gekromde ruimte, toen ik de helft van het totale volume vulde en de ballon zich om mijn heen sluit, richting de tegenpool

Ik begrijp het!

Want de bol, in deze driedimensionale ruimte, heeft vanzelfsprekend twee middelpunten, die tegenpolen van elkaar zijn.

?!!?

Tenminste, ik weet niet precies wat ik dan begrijp, maar ik heb toch het idee dat ik iets begrijp

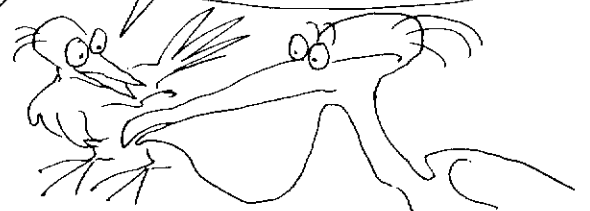
Wat een ellende!

Geen zorgen, Anselm, wanneer je meer dan drie dimensies hebt, moet je **EXTRAPOLEREN OM TE BEGRIJPEN**

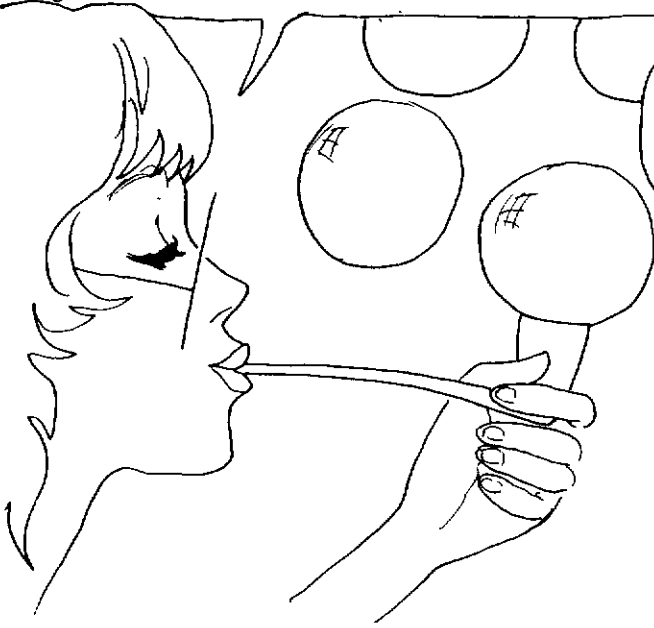

ik extrapoleer zonder het te begrijpen!

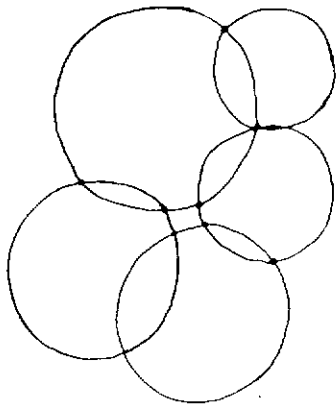
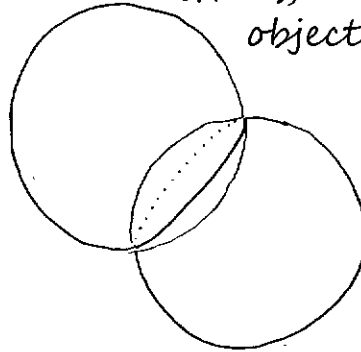
Je moet het plaatje zelf maken...
...in je hoofd!

Nu neem ik een driedimensionale ruimte waar ik cirkels van twee dimensies in plaats, een heleboel kleine tweedimensionale universumpjes :

Deze universums kunnen elkaar binnendringen. Hun snijvlakken vormen cirkels, eendimensionale objecten

Op dezelfde manier, kun je deze eendimensionale cirkel op een papier plaatsen (twee dimensies) en verdelen in PUNTEN. (gewoonlijk zeggen we dat de PUNT geen dimensies heeft, dus nuldimensionaal is)

Een bol kan gezien worden als een kruising tussen twee driedimensionale "bellen", die bewegen in een vierdimensionale ruimte.

En zo gaat het door : een Driedimensionale ruimte met positieve kromming, hypersferisch, kan zelf worden gezien als een kruising van twee vierdimensionale bellen, die in vijfdimensionale ruimte beweegt.

Anselm en Sophie gaan verder met hun expeditie door de nieuwe driedimensionale werelden na kennis te hebben gemaakt met de duizelingen van de extrapolatie.

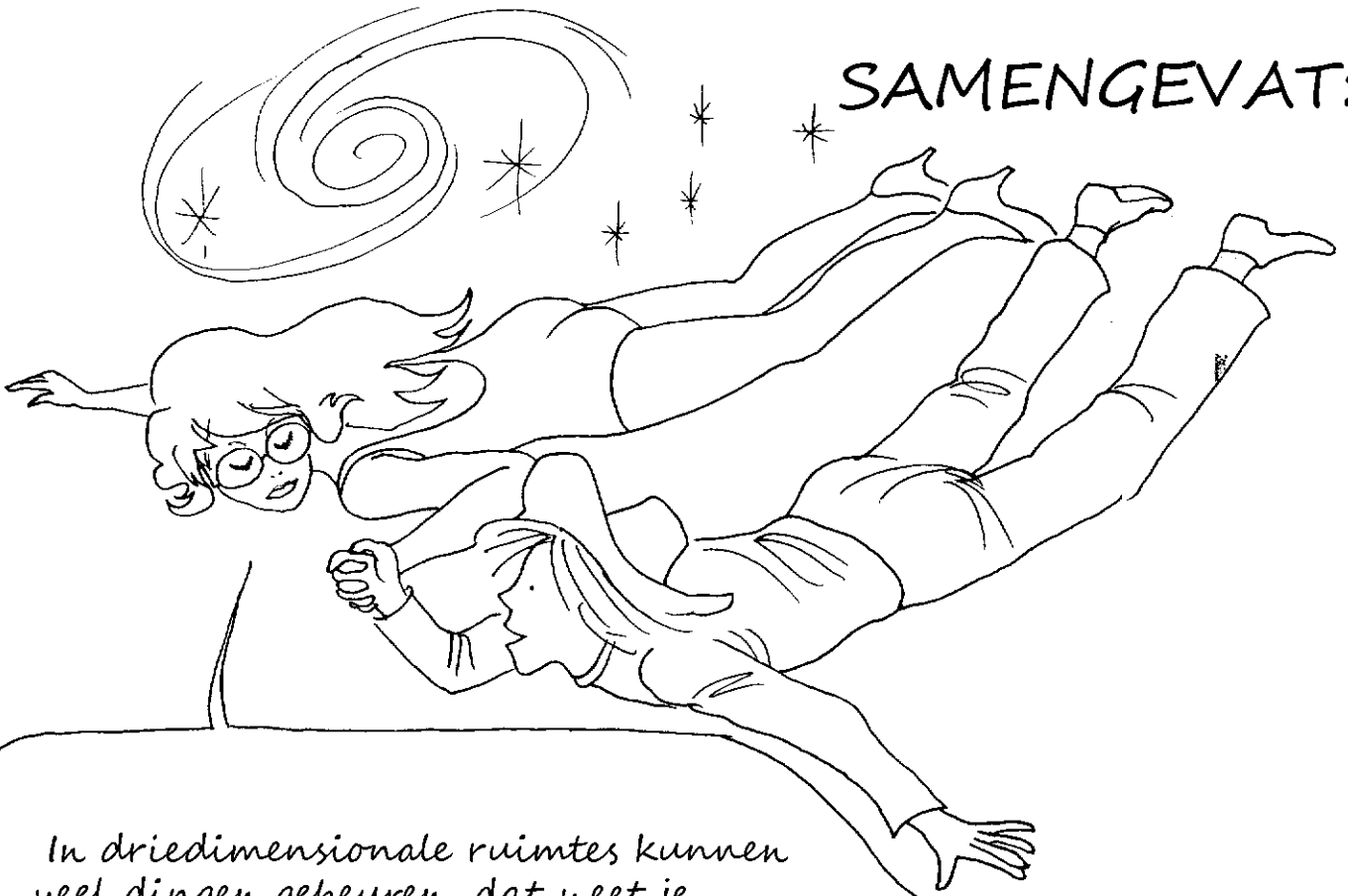
Wiskunde is niet meer wat het geweest is

Zoals je ziet is dit driedimensionale plakband voor het maken van geodeten. Het plakgedeelte zit natuurlijk aan de onderkant

kijk nou, in deze ruimte sluiten geodeten niet op zichzelf aan. En als ik nu de ballon van de VOLUMETESTER vul, is het gebruikte volume meer dan $4/3\pi l^3$, terwijl de oppervlakte meer is dan $4\pi l^2$. Wat betreft de som van de hoeken van een driehoek, die is deze keer minder dan 180° .

Herinner je je pagina 23 nog? Je bent nu weer in een ruimte met NEGATIEVE kromming.

SAMENGEVAT:

In driedimensionale ruimtes kunnen veel dingen gebeuren, dat weet je. Het is net als met oppervlaktes, dat zijn tweedimensionale ruimtes. Dus, als de som van de hoeken van een DRIEHOEK, in een driedimensionale ruimte, meer is dan 180° zeggen we dat de kromming positief is. Als we dan een bol maken met straal l , zal de VOLUMETESTER een volume van minder dan $\frac{4}{3}\pi l^3$ aangeven en een oppervlakte van minder dan $4\pi l^2$. Deze ruimte, HYPERSFERISCH genoemd, sluit op zichzelf aan. Als de som van de hoeken van een Driehoek, in een driedimensionale ruimte, minder is dan 180° is de kromming dus negatief. Het volume van een bol met straal l zal dan meer zijn dan $\frac{4}{3}\pi l^3$ en zijn oppervlakte meer dan $4\pi l^2$. Deze ruimte is oneindig te verlengen.

maar als de som van de hoeken 180° is, dan is de ruimte simpelweg Euclidisch.

Hebben we daar alles voor op z'n kop gezet?!...

EEN RUIMTE IS OPEN ÓF GESLOTEN !...

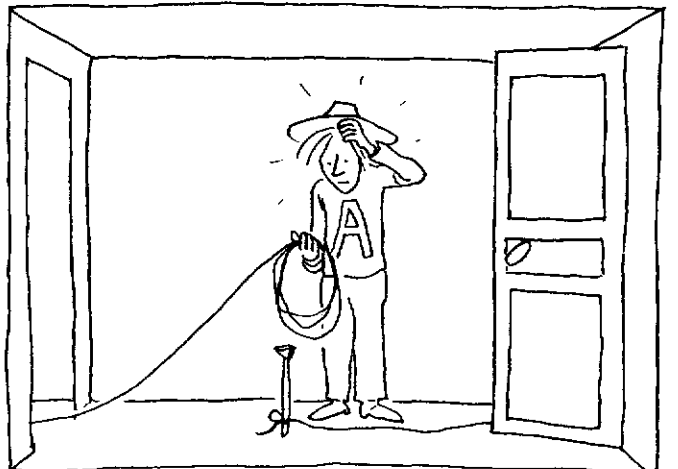
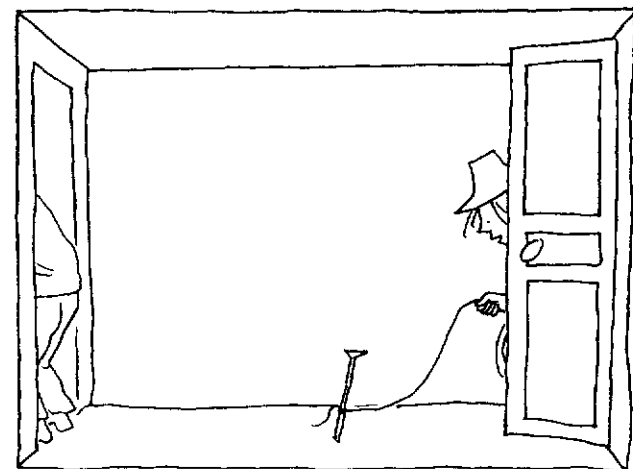
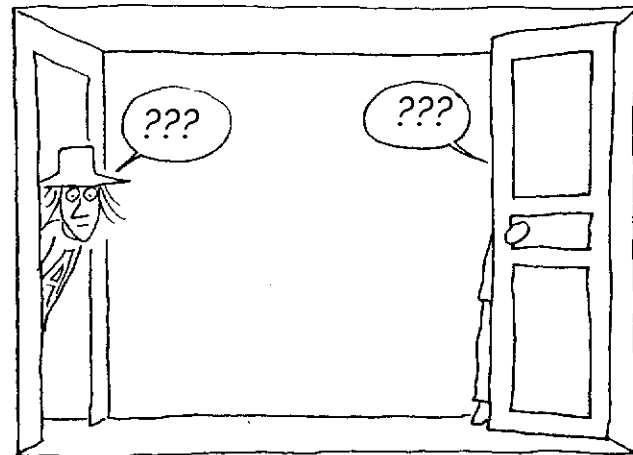
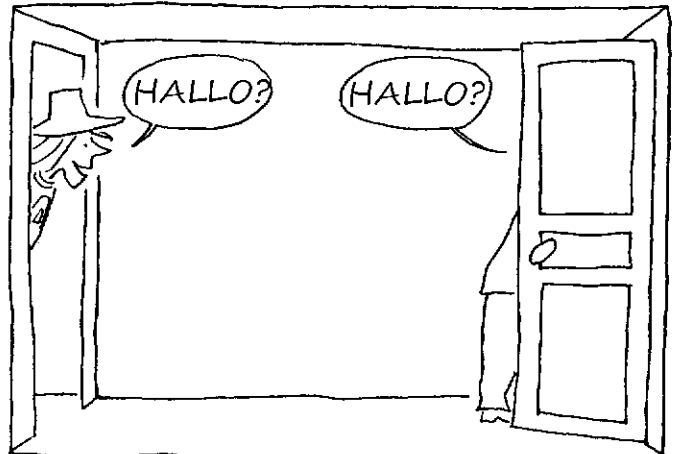
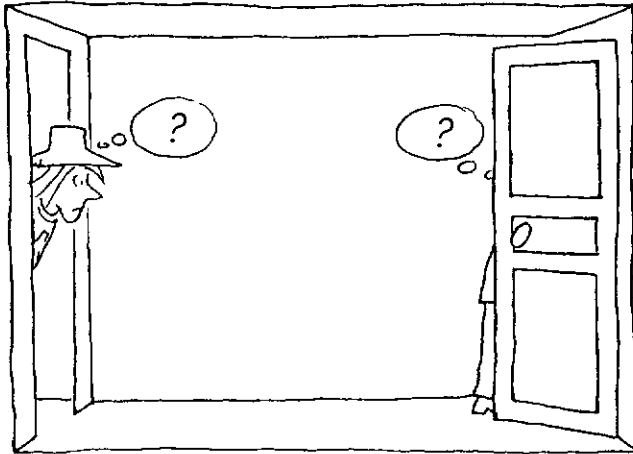
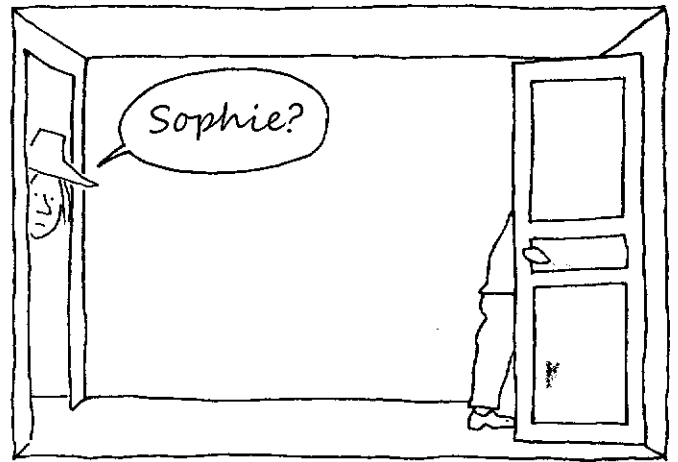
Ik geloof dat ik het nu
allemaal begrijp : Wanneer
een ruimte een positieve
kromming heeft, sluit deze
op zichzelf aan

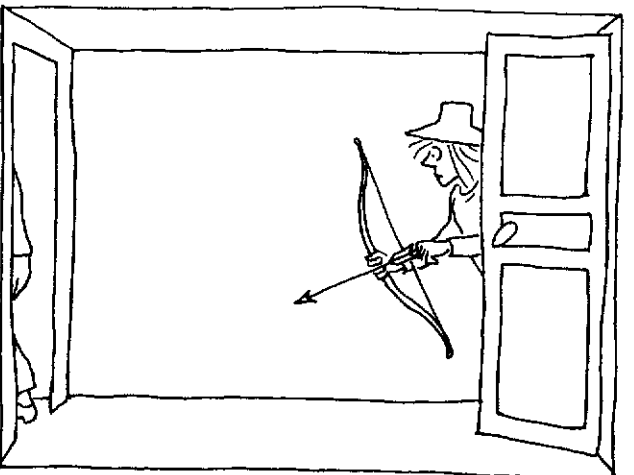
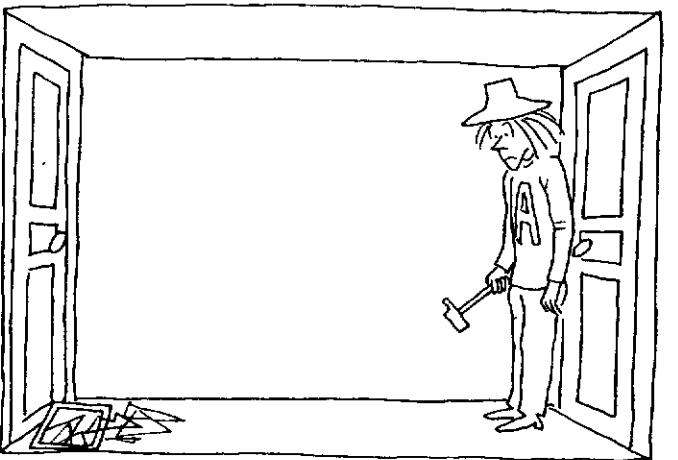
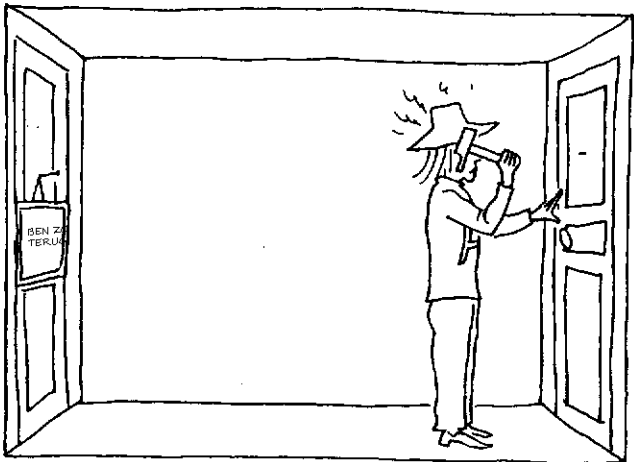
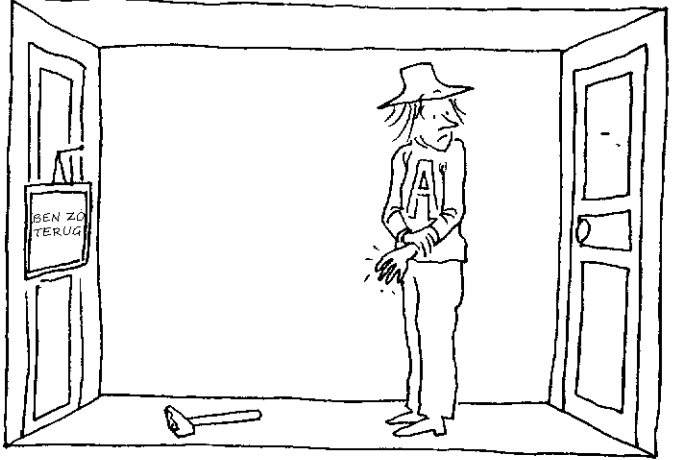
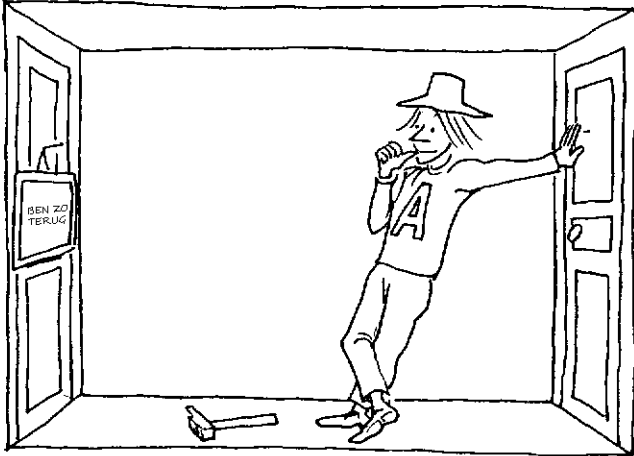
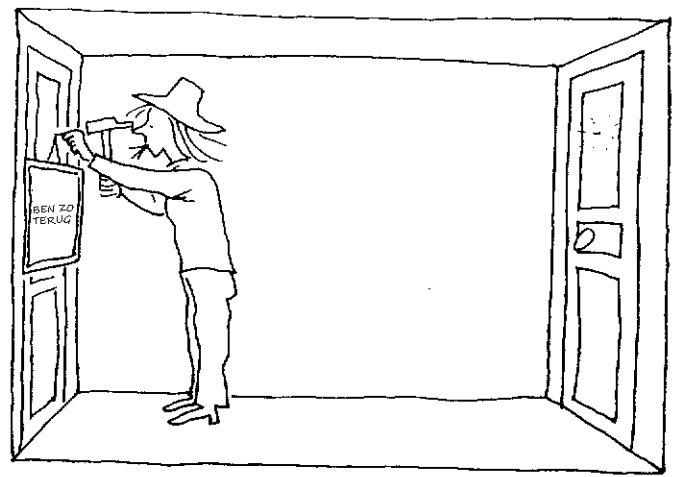
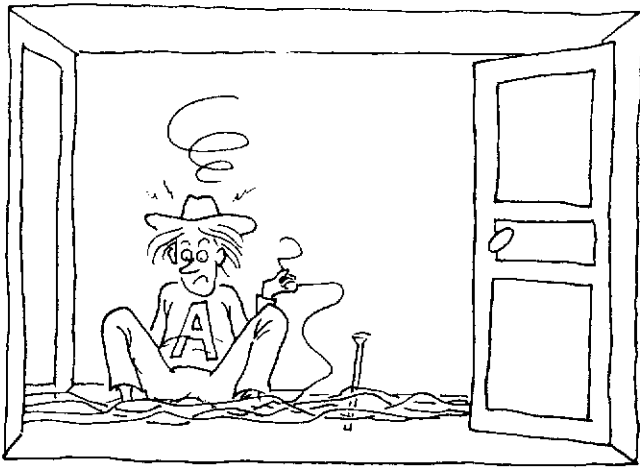
En wanneer de kromming
negatief is, of als de ruimte
Euclidisch is, dan sluit
deze niet op zichzelf aan,
het is ONEINDIG.

Nee, de wereld van de
geometrie is een stuk
veelzijdiger dan je je
kunt voorstellen,
Anselm !

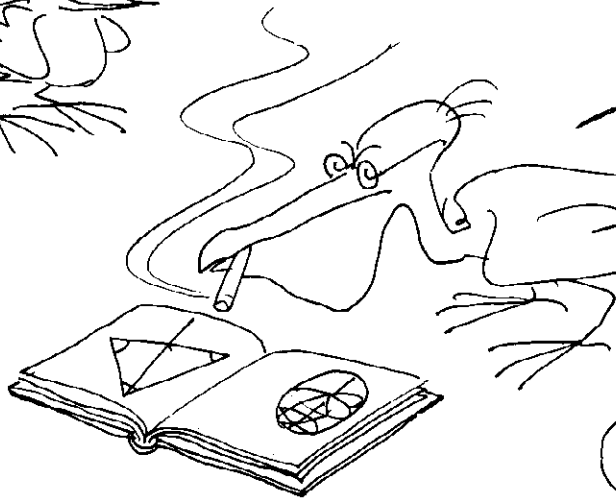
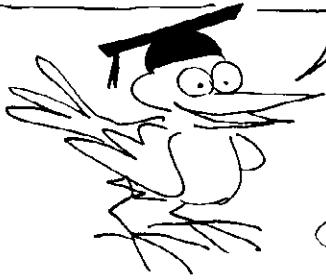

Euh, ja, Lanterlu werd vertoond in een cilindrische driedimensionale ruimte.

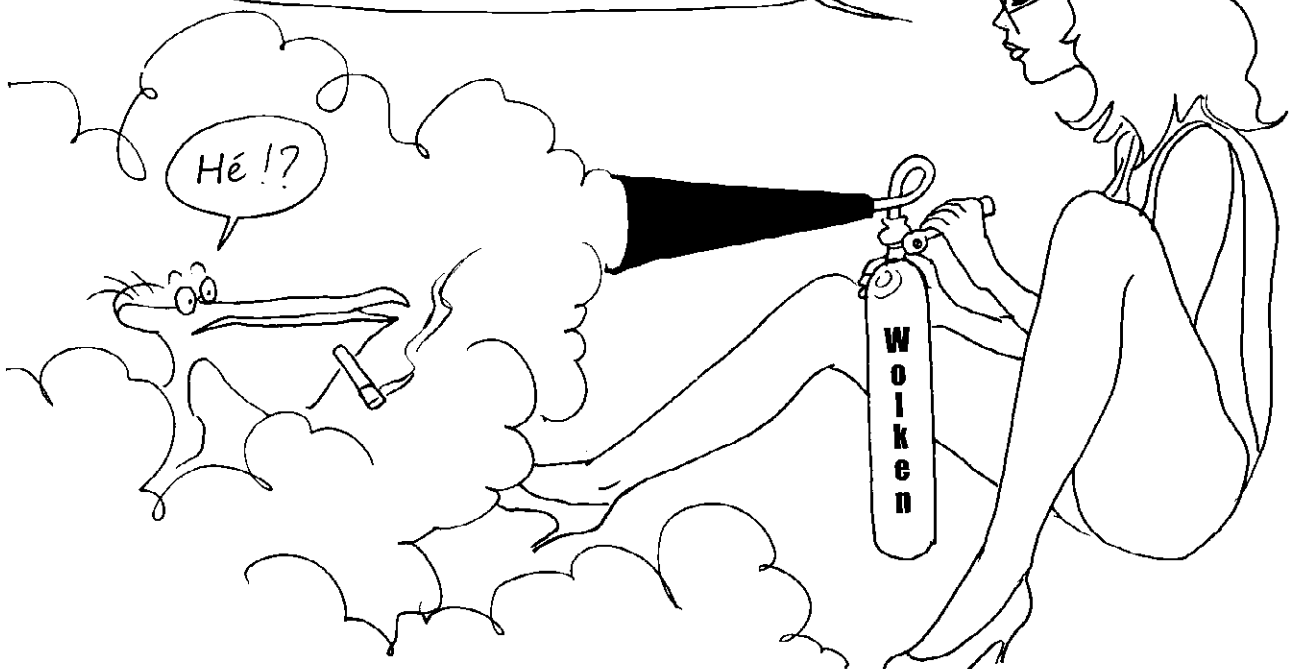
Hoewel deze Euclidisch is, zonder kromming (de som van de hoeken van een driehoek is precies 180°) sluit deze wereld wel op zichzelf aan.

Oké, aangenomen...
bolvormige werelden,
hyperbolische,
cilindrische.
Nu zijn we rond, toch?

denk je dat?

Laten we een reisje maken in de
tweedimensionale wereld

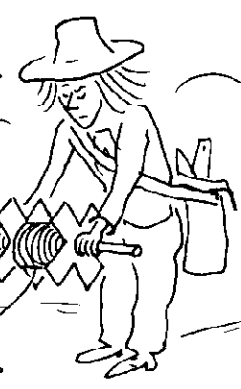
ONDERSTE BOVEN

Lieve Anselm,
Zie hier een gedresseerde slak. Door hem te
blinddoeken, zal je ervoor zorgen dat hij niet
naar links of naar rechts zal gaan.
En zo zal hij een perfecte GEODEET maken.
Tot gauw,
Sophie

Daar gaan
we

In feite is recht
vooruit gaan en de
kortste weg tussen
twee punten volgen,
hetzelfde

maar...waar is dat
beest nou ineens heen ?!

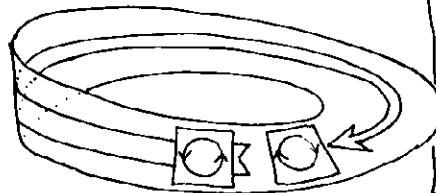
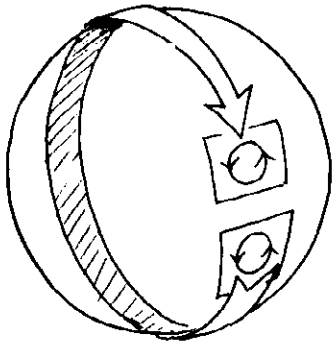

Niet zo
snel!

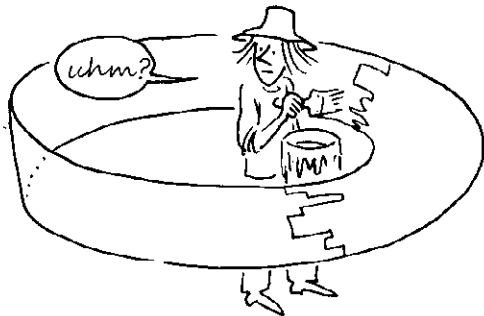
Teken een cirkel op een oppervlakte en zet er twee pijltjes op.

Stel je de cirkel voor als een klein overdrukplaatje dat we over de oppervlakte kunnen laten glijden zoveel we willen. Als de cirkel identiek blijft, noemen we die ruimte **ORIËNTEERBAAR** (dit is het geval bij een bol, cilinder, vlak, etc.) Maar als dit plaatje over de Möbius glijdt, gaat het er heel anders aan toe

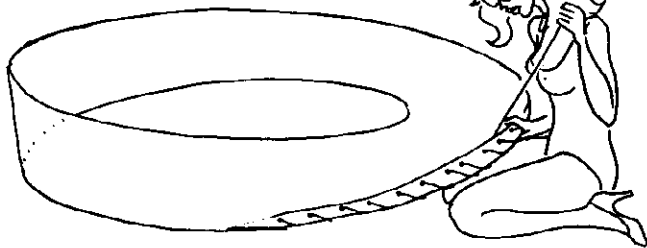
Elke keer dat hij een rondje maakt door dit tweedimensionale universum verandert de cirkel van oriëntatie

Probeer maar, je zult het wel zien!

Dit betekent ook dat je de Möbius-band niet in twee verschillende kleuren kunt schilderen: hij heeft maar één kant en dat noemen we **UNILATERAAL**

Hij heeft maar één **RAND**:

Je kunt hem in één keer omzomen!

Anselm besluit er spijkers in te slaan om de binnenkant van de buitenkant te onderscheiden

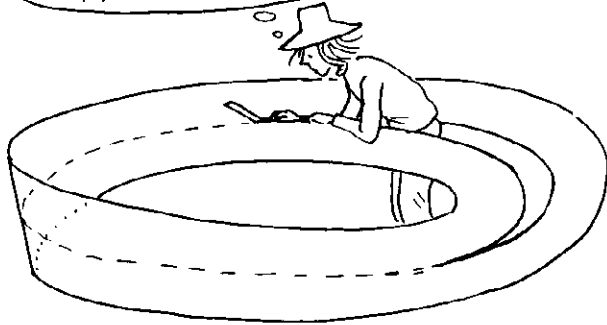

heeft geen buitenkant

en geen binnenkant

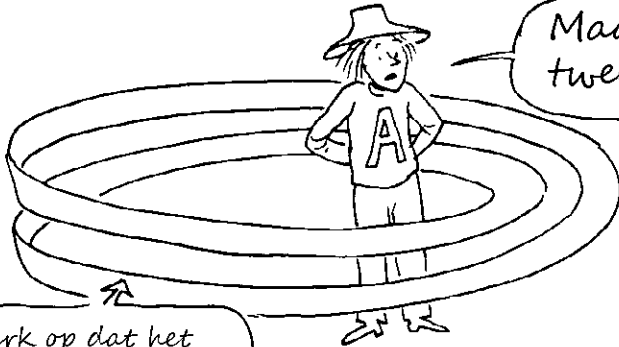

laat ik eens proberen hem in tweeën te knippen

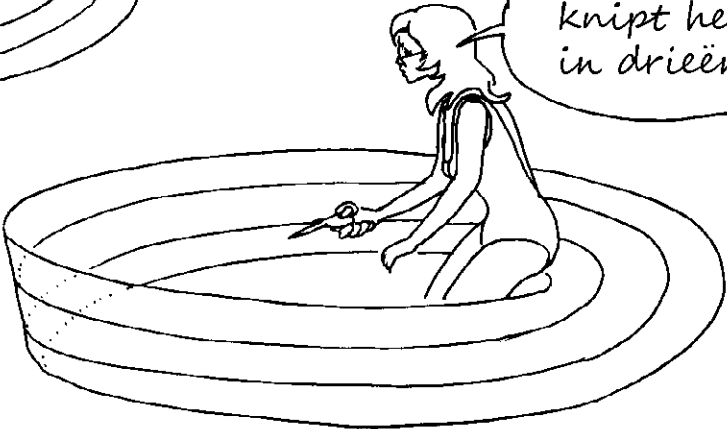

Makkelijker gezegd dan gedaan, m'n vriend Anselm

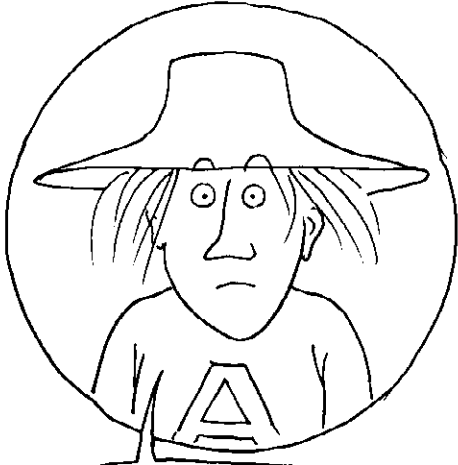
Maar hoe moet je hem dan wel in tweeën knippen?

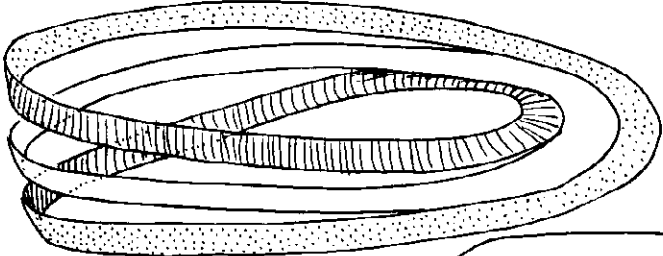
simpel: je knipt hem in drieën!

merk op dat het object door de bewerking bilateraal (tweezijdig) is geworden

Ik raak er helemaal gedesoriënteerd van

Merk op dat het ene ding (wit) unilateraal is, en de andere (grijs) bilateraal en deze is twee keer zo lang als de eerste.

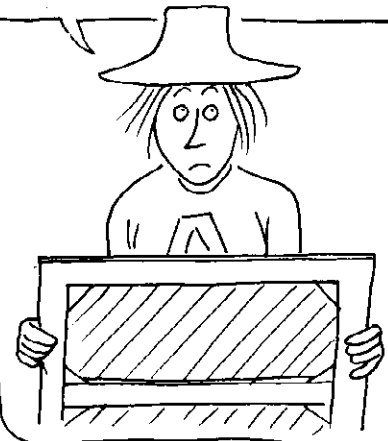
Na deze wandeling op de Möbiusband, gaan we weer terug naar de Euclidische driedimensionale ruimte (zonder kromming):

DE ORIËNTATIE VAN RUIMTE:

Als ik naar mezelf in de spiegel kijk is mijn linker hand mijn rechter hand geworden maar waarom verwisselt mijn hoofd niet met mijn voeten?

Hoe kan ik eigenlijk weten wie de echte ik is?

De RECHTER? Dat is de tegenovergestelde van de LINKER, en andersom

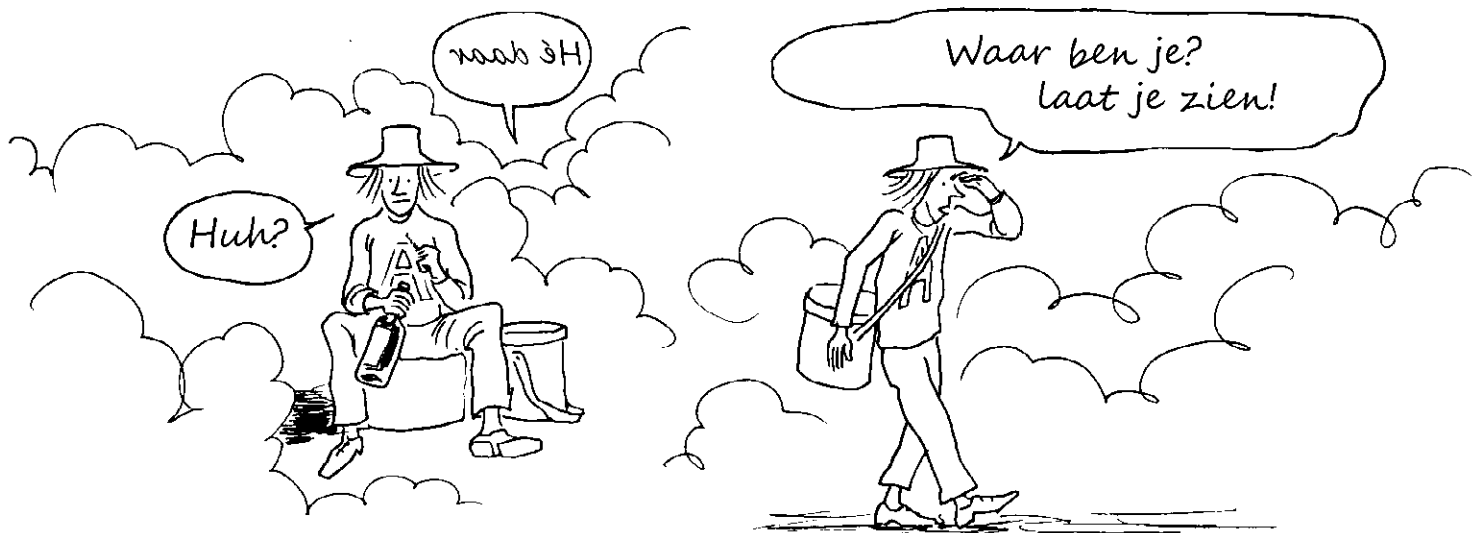
Je moet gewoon in de goede richting denken

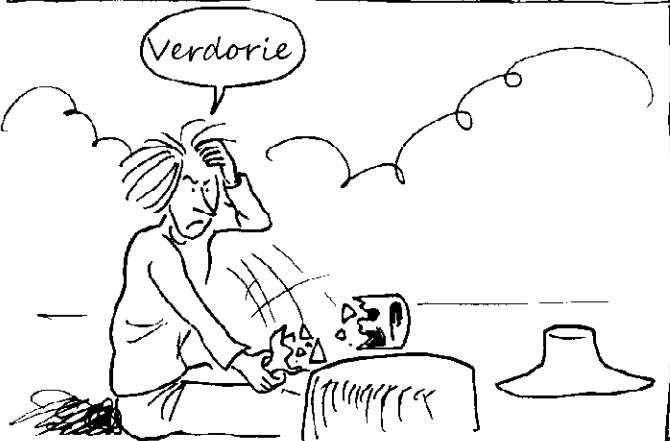
Hallo, hallo, hoe weet jij dat je slakkenhuisje de goede richting op is gedraaid?

Als dat niet zo was, zou hij andersom zitten!

Ga mee met Anselm in zijn expeditie door de nieuwe Euclidische driedimensionale wereld (zonder kromming)

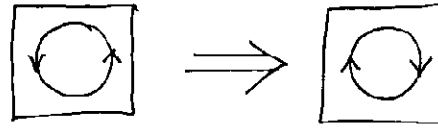

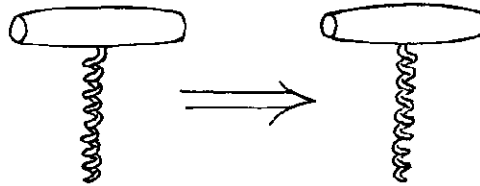

De Möbiusband (nietoriënteerbare tweedimensionale ruimte) heeft een gelijke in de driedimensionale wereld. Toen de cirkel op de Möbiusband een "rondje" door de Euclidische ruimte had gemaakt, keert zijn oriëntatie om.

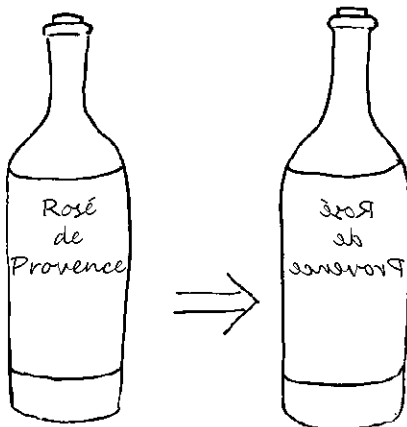

Zie pagina 54

Merk op dat deze objecten zijn "gespiegeld"

De kurkentrekker, of Anselm zelf, kunnen worden beschouwd als plaatjes in een driedimensionale ruimte. Elke keer dat een object een "reis" maakt door die driedimensionale ruimte, keert de oriëntatie om. Omdat wij Anselm moeten vergezellen in zijn ruimtereis, treffen wij de kurkentrekker vanzelfsprekend "gespiegeld" aan, net als hem, en is de kurkentrekker de ongebruikelijke kant op gedraaid. Een tweede reis door dit universum zorgt ervoor dat wij de objecten weer in hun oorspronkelijke vorm zien. (op voorwaarde dat we de objecten niet verplaatsen)

Anselm en de kangoeroe (die elkaars tegenvoeters zijn) leefden in dezelfde ruimte, maar ze waren verschillend in de zin dat "de goede richting" voor de Kangoeroe "de verkeerde richting" is voor Lanterlu en vice versa.

EPILOOG:

Alles loopt door elkaar. Er is geen links en rechts meer, geen binnen- en geen buitenkant. Waar moet dit allemaal naartoe? En welke weg moet ik nemen?

Je moet de geodeten volgen Anselm, de geodeten van je leven

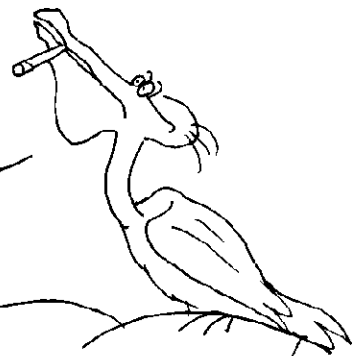

Je krijgt mij zo gek niet om te geloven dat het Universum zo raar is. Wat een wiskundige waanzin.

dit is iets voor een stripboek

Waarom zou je je hier allemaal mee bezighouden, terwijl het toch duidelijk is dat de ruimte Euclidisch IS (*)

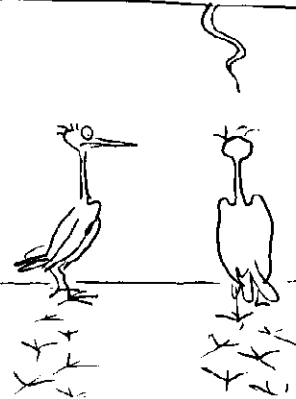
(*) Een standpunt gemaakt in 1830 door Ostrogradsky, professor in de wiskunde in Petrograd, na een lezing over het werk van Riemann en Lobachevsky

Stel je eens voor dat het universum niet lijkt op wat het echt is. Denk je eens in wat er zou gebeuren als dat op scholen werd onderwezen ?!!...

En wat uiteindelijk echt telt, is het leven. En voor het leven van alledag, zul je het wel met me eens zijn dat...

Maar, wat zit er nog achter dit alles?

De NATUURKUNDE schat...

IK WIL de waarheid achterhalen!

Laten we dat concreet maken

Is daar iemand?

